

STOSUNKI MIĘDZY PARLAMENTEM EUROPEJSKIM A PARLAMENTAMI NARODOWYMI W UE

PL

SPRAWOZDANIE ROCZNE ZA ROK 2019

Parlament Europejski

PARLAMENTY W UNII EUROPEJSKIEJ

Podstawą funkcjonowania Unii jest demokracja przedstawicielska.

751 mandatów*

Obywatele są bezpośrednio reprezentowani na poziomie UE w Parlamencie Europejskim.

Państwa członkowskie są reprezentowane w Radzie Europejskiej przez szefów państw lub rządów, a w Radzie przez rządy; szefowie państw lub rządów i rządy odpowiadają demokratycznie przed parlamentami narodowymi albo przed swoimi obywatelami.

Parlamenty narodowe aktywnie przyczyniają się do prawidłowego funkcjonowania Unii poprzez...

...otrzymywanie informacji od instytucji UE i projektów prawa UE;

...zapewnianie poszanowania zasady pomocniczości;

...udział w mechanizmach oceny obszaru wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości oraz zaangażowanie w polityczną kontrolę Europolu i ocenę działalności Eurojustu;

...udział w procedurach przeglądu traktatów UE;

...otrzymywanie informacji o wnioskach o rozszerzenie UE;

...udział we współpracy międzyparlamentarnej między parlamentami narodowymi i z Parlamentem Europejskim.

Parlament Europejski i parlamenty narodowe wspólnie określają sposób organizacji i wspierania skutecznej i systematycznej współpracy międzyparlamentarnej w ramach UE.

Konferencja Komisji do Spraw Unijnych Parlamentów Unii Europejskiej może przedkładać wszelkie uwagi, które uzna za właściwe, pod rozważenie Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji. Konferencja ta wspiera ponadto wymianę informacji i najlepszych praktyk między parlamentami narodowymi a Parlamentem Europejskim.

* Od 1 lutego 2020 r., po wyjściu Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej 31 stycznia 2020 r., Parlament Europejski liczy 705 mandatów.

Sprawozdanie roczne za rok 2019

**Stosunki między Parlamentem Europejskim a
parlamentami narodowymi w UE**

Dokument opublikowała Dyrekcja Parlamentu Europejskiego ds. Stosunków z Parlamentami Narodowymi, wchodząca w skład Dyrekcji Generalnej Parlamentu Europejskiego ds. Urzędu Przewodniczącego.

Katrin RUHRMANN

Dyrektor

katrin.ruhrmann@europarl.europa.eu

Jesús GÓMEZ

Kierownik Działu ds. Dialogu Ustawodawczego

jesus.gomez@europarl.europa.eu

Pekka NURMINEN

Kierownik Działu Współpracy Międzyinstytucjonalnej

pekka.nurminen@europarl.europa.eu

Opracowanie:

Hanneke WESTERBAAN

Administrator, Dział ds. Dialogu Ustawodawczego

hanneke.westerbaan@europarl.europa.eu

Zamknięto do druku w dniu 30 kwietnia 2020 r.

relnatparl@ep.europa.eu

<http://www.europarl.europa.eu/relnatparl/en/home.html>

Wszystkie zdjęcia i ilustracje © Unia Europejska, o ile nie wskazano inaczej.

SPRAWOZDANIE ROCZNE ZA ROK 2019

SPIS TREŚCI

Najważniejsze wydarzenia i główne tematy w działaniach międzyparlamentarnych w 2019 r.	10
1. INSTYTUCJONALNE OGRANY MIĘDZYPARLAMENTARNE	16
1.1 Konferencja Komisji Parlamentarnych do Spraw Europejskich (COSAC)	16
1.2 Konferencja Przewodniczących Parlamentów UE (KPPUE)	18
2. KONFERENCJE MIĘDZYPARLAMENTARNE	20
2.1 Europejski Tydzień Parlamentarny, Międzyparlamentarna Konferencja ds. Stabilności, Koordynacji i Zarządzania Gospodarczego w Unii Europejskiej i Konferencja w sprawie Europejskiego Semestru	20
2.2 Międzyparlamentarna Konferencja ds. Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa oraz Wspólnej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony (WPZiB/WPBiO)	23
3. MIĘDZYPARLAMENTARNA KONTROLA I OCENA W DZIEDZINIE WOLNOŚCI, BEZPIECZEŃSTWA I SPRAWIEDLIWOŚCI	26
3.1 Wspólna parlamentarna kontrola Europolu: Innowacyjna struktura instytucjonalna do celów kontroli parlamentarnej	26
3.2 Agencja Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (Eurojust)	29
3.3 Europejska Straż Graniczna i Przybrzeżna	30
4. POSIEDZENIA MIĘDZYPARLAMENTARNE	31
4.1 Międzyparlamentarne posiedzenia komisji	31
4.2 Współpraca międzyparlamentarna w dziedzinie działań zewnętrznych UE i wielostronne zgromadzenia parlamentarne	34
4.3 Wizyty dwustronne przedstawicieli parlamentów narodowych UE w Parlamencie Europejskim	35
4.4 Wykorzystanie wideokonferencji do celów wymiany dwustronnej	37
5. WSPÓŁPRACA LEGISLACYJNA Z PARLAMENTAMI NARODOWYMI UE	38
5.1 System wczesnego ostrzegania i protokół nr 2 do Traktatu z Lizbony	38
5.2 Nieformalny dialog polityczny i protokół nr 1 do TFUE	41
6. SIECI I WYMIANA INFORMACJI	44
6.1 Międzyparlamentarna wymiana informacji w sprawach UE (IPEX)	44
6.2 Europejskie Centrum Badań Parlamentarnych i Dokumentacji (ECPRD)	46
6.3 Sieć przedstawicieli parlamentów narodowych UE w Brukseli	47
6.4 SeminaRIA dla pracowników	48

7. NARZĘDZIA I DZIAŁANIA WSPIERAJĄCE	49
7.1 CONNECT _____	49
7.2 Wykaz odpowiadających sobie komisji (CorCom) _____	50
7.3 Program wsparcia parlamentu prezydencji _____	50
7.4 Publikacje Dyrekcji ds. Stosunków z Parlamentami Narodowymi _____	51
8. DYREKCJA DS. STOSUNKÓW Z PARLAMENTAMI NARODOWYMI	53
ZAŁĄCZNIKI	54
ZAŁĄCZNIK I – Posiedzenia COSAC – Tematy i główni prelegenci w 2019 r. _____	54
ZAŁĄCZNIK II – Posiedzenia międzyparlamentarne organizowane przez komisje Parlamentu Europejskiego w Brukseli w 2019 r. _____	55
ZAŁĄCZNIK III – Wizyty przedstawicieli parlamentów narodowych UE w Parlamencie Europejskim (w tym wideokonferencje) w 2019 r. _____	56
ZAŁĄCZNIK IV – Dane dotyczące systemu wczesnego ostrzegania _____	62
ZAŁĄCZNIK V – Uwagi na podstawie protokołu nr 1 – nieformalny dialog polityczny _____	63
ZAŁĄCZNIK VI – Europejskie Centrum Badań Parlamentarnych i Dokumentacji (ECPRD) _____	64

Przedmowa wiceprzewodniczących Parlamentu Europejskiego odpowiedzialnych za stosunki z parlamentami narodowymi w UE

W niniejszym sprawozdaniu rocznym z działalności Dyrekcji ds. Stosunków z Parlamentami Narodowymi przedstawiono wszystkie działania i zmiany w dziedzinie współpracy międzyparlamentarnej z parlamentami państw członkowskich w 2019 r. We współpracy tej uczestniczyło 41 parlamentów i izb z 28 państw członkowskich oraz Parlament Europejski.

Rok 2019 był rokiem przemian. W majowych wyborach o najwyższej od 20 lat frekwencji wybrano nowych posłów do Parlamentu Europejskiego. Obywatele Unii, a w szczególności młodzi wyborcy, dali wyraźny sygnał, że chcą uczestniczyć w kształtowaniu przyszłości Unii Europejskiej oraz że UE jest dla nich ważna.

Rok 2019 był również ostatnim rokiem członkostwa Zjednoczonego Królestwa w UE. Choć żałujemy podjętej przez Zjednoczone Królestwo decyzji o opuszczeniu UE, szanujemy ją. Określenie kształtu przyszłych relacji między UE a Zjednoczonym Królestwem będzie stanowiło jedno z wyzwań w 2020 r. Główny negocjator UE Michel Barnier regularnie zabierał głos w trakcie licznych posiedzeń międzyparlamentarnych w 2019 r., przekazując parlamentom narodowym i Parlamentowi Europejskiemu wyczerpujące informacje na temat przebiegu negocjacji w sprawie brexitu. Nie mamy żadnych wątpliwości, że ta doskonała współpraca będzie kontynuowana w trakcie negocjacji dotyczących przyszłego kształtu relacji między UE a Zjednoczonym Królestwem.

W 2019 r. obchodziliśmy również 10. rocznicę wejścia w życie traktatu lizbońskiego, nazywanego „traktatem parlamentów”. Traktat lizboński zasadniczo odmienił współpracę międzyparlamentarną i sprawił, że parlamenty narodowe stały się podmiotami na szczeblu europejskim. Poprzez mechanizm kontroli zasady pomocniczości i nieformalny dialog polityczny parlamenty państw członkowskich mają głos w sprawie prawodawstwa europejskiego niezależnie od rządów tych państw. Przyczyniło się to do wzmocnienia legitymacji demokratycznej UE.

Na przestrzeni ostatnich kilku lat stosunki z parlamentami narodowymi w dalszym ciągu się rozwijały. Prowadzono bardzo intensywne debaty międzyparlamentarne i wymiany opinii w kwestiach takich jak migracja, zmiana klimatu, brexit i budżet UE.

Ponadto nastąpił dalszy rozwój grupy ds. wspólnej kontroli parlamentarnej Europolu – nowego forum międzyparlamentarnego utworzonego w 2017 r.

Nasze przyszłe prace będą prowadzone w cieniu obecnego kryzysu związanego z COVID-19. Poprawa sytuacji zdrowotnej i ożywienie koniunktury będą stanowiły działania priorytetowe i będą przedmiotem licznych debat prowadzonych na poszczególnych forach międzyparlamentarnych. W rezultacie współpraca między Parlamentem Europejskim a parlamentami narodowymi będzie miała jeszcze większe znaczenie niż kiedykolwiek wcześniej.

Musimy kontynuować łączenie poziomu europejskiego z poziomem krajowym, a konferencja w sprawie przyszłości Europy będzie dobrą okazją do omówienia pomysłów i propozycji dotyczących

naszej wspólnej przyszłości. Debata ta musi jednak wykraczać poza pojedynczą konferencję, dlatego powinniśmy dążyć do prowadzenia stałego dialogu z obywatelami na temat przyszłości UE.

Parlamenty narodowe są kluczowymi partnerami dla Parlamentu Europejskiego. Wspólnie możemy osiągnąć nasze cele i chronić nasze wartości. Choć nie zawsze zgadzamy się we wszystkich kwestiach, pozostajemy zjednoczeni w wysiłkach na rzecz obrony europejskiej demokracji parlamentarnej. Silna UE może istnieć wyłącznie przy wsparciu i wkładzie silnych, niezależnych i dobrze poinformowanych parlamentów.

Jako wiceprzewodniczące ds. stosunków z parlamentami narodowymi zachęcamy do prowadzenia dialogu międzyparlamentarnego i liczymy na dalszą współpracę z parlamentami narodowymi w celu zagwarantowania, aby UE pozostała bezpiecznym i dobrze prosperującym miejscem dla swoich obywateli.

Bruksela, marzec 2020 r.

Mairead McGuinness
Pierwsza wiceprzewodnicząca

Dita Charanzová
Wiceprzewodnicząca

Najważniejsze wydarzenia i główne tematy w działaniach międzyparlamentarnych w 2019 r.

Jeżeli chodzi o działania międzyparlamentarne, rok 2019 r. upłynął głównie pod znakiem majowych wyborów do Parlamentu Europejskiego. W drugiej połowie 2019 r. – jak zwykle na początku nowej kadencji, gdy nowi posłowie aklimatyzują się w swoich grupach politycznych – powoli wznawiano działalność komisji i delegacji, działalność międzyparlamentarną oraz wymianę informacji. Ten stan rzeczy znalazł odzwierciedlenie w mniejszej liczbie międzyparlamentarnych posiedzeń komisji i wizyt dwustronnych w 2019 r.

Przekazano również mniej dokumentów na mocy protokołów nr 1 i 2 z uwagi na mniejszą liczbę wniosków ustawodawczych na początku nowej kadencji. Współpraca międzyparlamentarna w postaci konferencji wysokiego szczebla oraz w zinstytucjonalizowanych formatach takich jak Konferencja Komisji do Spraw Europejskich (COSAC) była jednak prowadzona bez zmian.

Od stycznia 2017 r. do dnia wyborów do Parlamentu Europejskiego prace Dyrekcji były prowadzone pod politycznym przywództwem i kierunkiem przewodniczącego PE Antonia Tajanego, wiceprzewodniczących PE odpowiedzialnych za stosunki z parlamentami narodowymi Mairead McGuinness i Bogusława Liberadzkiego oraz przewodniczącej Komisji Spraw Konstytucyjnych (AFCO) Danuty Hübner.

W lipcu 2019 r. Parlament Europejski wybrał Davida Sassolego na nowego przewodniczącego. Mairead McGuinness została ponownie wybrana na stanowisko pierwszej wiceprzewodniczącej i pozostaje – wspólnie z wiceprzewodniczącą Ditą Charanzową – odpowiedzialna za stosunki z parlamentami narodowymi. Były przewodniczący Parlamentu Europejskiego Antonio Tajani został wybrany na stanowisko przewodniczącego komisji AFCO i Konferencji Przewodniczących Komisji.

Komisje Parlamentu Europejskiego, organy polityczne (głównie Konferencja Przewodniczących i Konferencja Przewodniczących Komisji) oraz grupy polityczne szeroko wspierały współpracę międzyparlamentarną na wszystkich szczeblach. W 2019 r. niektóre tematy, jak brexit i nowe wieloletnie ramy finansowe UE, powtarzały się w dyskusjach na większości forów międzyparlamentarnych. Wielokrotnie rozmawiano również o wspólnych wartościach i praworządności, zmianie klimatu, Bałkanach Zachodnich i europejskiej polityce sąsiedztwa, które to tematy stanowiły priorytet obu prezydentur UE w 2019 r.

W ujęciu politycznym rok 2019 był rokiem, w którym nie tylko w UE, ale również w wielu państwach członkowskich odbyły się kluczowe wybory lub zaszły poważne zmiany polityczne. Rok, który mógł okazać się rokiem triumfu ruchów wzywających do ponownej nacjonalizacji kompetencji UE, stał się rokiem, w którym zadano kłom pesymistycznym oczekiwaniom i w którym udało się odwrócić tendencje w zakresie frekwencji w wyborach europejskich. Mobilizacja w kwestii klimatu przyczyniła się do zwiększenia zainteresowania obywateli Unii polityką europejską i instytucjami Unii.

1. Nowy Parlament Europejski

W maju 2019 r. wybrano nowy skład Parlamentu Europejskiego. 58 % posłów do Parlamentu Europejskiego zostało wybranych po raz pierwszy. Na inauguracyjnym posiedzeniu plenarnym Parlamentu Europejskiego zorganizowanym w lipcu 2019 r. posłowie wybrali nie tylko przewodniczącego, ale również 14 wiceprzewodniczących i 5 kwestorów. Członkowie nowo utworzonych komisji wybrali swoich przewodniczących i wiceprzewodniczących.

Na posiedzeniu plenarnym zorganizowanym we wrześniu 2019 r. przewodniczący Komisji Jean-Claude Juncker wygłosił swoje ostatnie orędzie o stanie Unii. W tym samym miesiącu Parlament wybrał Ursulę von der Leyen na nową przewodniczącą Komisji; wkrótce potem zorganizowano wysłuchania nowych komisarzy europejskich przez komisje właściwe do ich kompetencji. Sprawowanie kontroli parlamentarnej nad kandydatami na komisarzy stanowi kluczową funkcję Parlamentu Europejskiego. W listopadzie 2019 r. Parlament zatwierdził skład nowej Komisji Europejskiej.

W dniu 1 grudnia 2019 r. nowa Komisja rozpoczęła swoją kadencję. Przewodnicząca Komisji Ursula von der Leyen zobowiązała się do stania na czele „Komisji działającej w sposób geopolityczny” i realizującej sześć głównych priorytetów politycznych: Silniejsza pozycja Europy na świecie, Europejski Zielony Ład, Europa na miarę ery cyfrowej, Gospodarka służąca ludziom, Nowy impuls dla demokracji europejskiej i Promowanie naszego europejskiego stylu życia.

2. Przegląd Wytycznych w sprawie współpracy międzyparlamentarnej

Na Konferencji Przewodniczących Parlamentów Unii Europejskiej (KPPUE) zorganizowanej w kwietniu 2019 r. w Wiedniu przewodniczący upoważnili prezydentkę fińską do powołania grupy roboczej odpowiedzialnej za opracowanie propozycji aktualizacji technicznej Wytycznych w sprawie współpracy międzyparlamentarnej w Unii Europejskiej przyjętych w 2008 r. w Lizbonie.

Członkowie grupy roboczej zostali poproszeni o sporządzenie sprawozdania i przedstawienie go na kolejnym posiedzeniu KPPUE, które ma odbyć się w 2020 r. w Helsinkach, aby:

- dostosować wytyczne pod względem technicznym do aktualnych warunków, w tym wprowadzić wymóg ściślejszego powoływania się na postanowienia Traktatów oraz dokonać przeglądu językowego wytycznych rozumianych jako całość;
- uwzględnić nowe formaty konferencji w wytycznych, m.in. Międzyparlamentarnej Konferencji ds. Stabilności, Koordynacji i Zarządzania Gospodarczego w Unii Europejskiej, Międzyparlamentarnej Konferencji ds. Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa oraz Wspólnej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony, a także grupy ds. wspólnej kontroli parlamentarnej Europolu;
- lepiej wykorzystywać nowoczesne środki komunikacji w celu usprawnienia współpracy międzyparlamentarnej.

Grupa robocza została utworzona, po czym przygotowała projekt wniosku, który ma zostać omówiony na posiedzeniu KPPUE w 2020 r.

3. Wkład parlamentów państw członkowskich w debatę podczas negocjacji w sprawie brexitu

W 2019 r. negocjacje w sprawie wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z UE stanowiły punkt porządku obrad licznych posiedzeń międzyparlamentarnych i dwustronnych. Główny negocjator UE Michel Barnier zabierał głos w trakcie wielu posiedzeń COSAC. Brytyjscy posłowie zarówno z Izby Gmin, jak i z Izby Lordów regularnie spotykali się z posłami do Parlamentu Europejskiego, w szczególności z koordynatorem PE ds. brexitu Guy Verhofstadtem, jak również z innymi członkami grupy sterującej PE ds. brexitu.

W dniu 2 kwietnia 2019 r. Parlament Europejski zorganizował międzyparlamentarne posiedzenie komisji poświęcone przyszłym relacjom UE ze Zjednoczonym Królestwem po brexicie z udziałem Michela Barniera.

Na posiedzeniu plenarnym COSAC zorganizowanym w Bukareszcie w czerwcu 2019 r. postulowano uprzywilejowane relacje handlowe po brexicie, podkreślając jednocześnie konieczność zachowania integralności jednolitego rynku. Na posiedzeniu omówiono również kwestię nierozzerwalnego charakteru czterech swobód oraz wywiązywania się przez Zjednoczone Królestwo ze spoczywających na nim zobowiązań finansowych względem UE.

W trakcie kolejnego posiedzenia, które odbyło się w Helsinkach w grudniu 2019 r., COSAC przeznaczyła całą sesję na omówienie kwestii związanych z brexitem. COSAC z żalem odnotowała, że moment wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej nieuchronnie się zbliża. Wyrażono obawy związane z faktem, że okres przejściowy uzgodniony między Komisją i rządem Zjednoczonego Królestwa pozostawiłby niewiele czasu na wynegocjowanie warunków przyszłych stosunków między UE a Zjednoczonym Królestwem.

Parlament Europejski odegrał istotną rolę w procesie brexitu jako jedyny parlament, poza parlamentem Zjednoczonego Królestwa, głosujący nad umową o wystąpieniu. W dniu 29 stycznia 2020 r. Parlament Europejski udzielił zgody na podpisanie umowy o wystąpieniu. Po zakończeniu historycznego głosowania przewodniczący Sassoli stwierdził: „Chciałbym wyrazić głębokie ubolewanie w związku z faktem, że doszliśmy do tego punktu. Pięćdziesiąt lat integracji nie jest czymś, co łatwo jest puścić w zapomnienie. Wszyscy będziemy musieli włożyć wiele wysiłku w budowanie nowych relacji, zawsze kierując się interesem obywateli i dążąc do ochrony ich praw”¹. Parlament Europejski będzie nadal odgrywał kluczową rolę w negocjacjach dotyczących przyszłych stosunków między UE a Zjednoczonym Królestwem zaplanowanych na 2020 r.

4. Wieloletnie ramy finansowe

Budżet UE na nadchodzące lata – wieloletnie ramy finansowe (WRF) na lata 2021–2027 – nadal zajmował wysoką pozycję w porządkach obrad różnych posiedzeń międzyparlamentarnych. W rezolucji w sprawie WRF z dnia 10 października 2019 r.² nowo wybrany Parlament Europejski potwierdził stanowisko zajęte w listopadzie 2018 r.³

1 [Komunikat prasowy z dnia 29 stycznia 2020 r. zatytułowany „Umowa o Brexicie zatwierdzona przez Parlament Europejski”](#)

2 [Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 października 2019 r. zatytułowana „Wieloletnie ramy finansowe na lata 2021–2027 i zasoby własne: czas, by spełnić oczekiwania obywateli”](#)

3 [Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 listopada 2018 r. zatytułowana „Wieloletnie ramy finansowe na lata 2021–2027 – stanowisko Parlamentu z myślą o osiągnięciu porozumienia”](#)

W grudniu 2019 r. COSAC wezwała do terminowego i zadowolającego zatwierdzenia WRF, przypominając, że przyjęcie WRF z opóźnieniem może przełożyć się na opóźnienia w realizacji celów strategicznych UE. COSAC zauważyła również, że przyjęcie WRF mogłoby wiązać się z koniecznością wypracowania porozumienia w sprawie przeglądu systemu zasobów własnych UE. COSAC podkreśliła potrzebę nowych, obiektywnych mechanizmów ochrony interesów finansowych Unii w przypadkach, w których są one zagrożone z powodu nierespektowania praworządności lub gdy istnieje systemowe zagrożenie wartości zapisanych w art. 2 Traktatu o Unii Europejskiej.

5. Prawa podstawowe i praworządność

Na posiedzeniu plenarnym w grudniu 2019 r. COSAC przypomniała, że Unia opiera się na wartościach poszanowania godności osoby ludzkiej, wolności, demokracji, równości, praworządności, jak również poszanowania praw człowieka, w tym praw osób należących do mniejszości. Praworządność jest, zdaniem COSAC, fundamentalna dla legitymizacji UE w oczach jej obywateli. Dlatego też COSAC zatwierdziła powierzenie Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej istotnej roli w dążeniu do zagwarantowania poszanowania praw podstawowych w ramach codziennej działalności UE.

Na tym samym posiedzeniu COSAC stwierdziła, że ponieważ wszystkie państwa członkowskie zobowiązały się, na mocy Traktatu o Unii Europejskiej, do stania na straży praworządności, wszystkie one powinny zaakceptować przejrzyste i bezstronne monitorowanie oraz wzajemną weryfikację stanu praworządności w państwach członkowskich. COSAC potwierdziła, że w przypadku uchybień w zakresie praworządności zagrażających funkcjonowaniu jednolitego rynku lub wdrażaniu polityk UE, UE i jej państwa członkowskie mają uzasadnione powody do obaw i podjęcia stosownych działań.

Grupa ds. wspólnej kontroli parlamentarnej Europolu (GWKP) zapewnia parlamentom narodowym możliwość sprawowania nadzoru nad działalnością Europolu wspólnie z Parlamentem Europejskim, aby zapewnić pełną rozliczalność i przejrzystość działań podejmowanych przez tę agencję. GWKP monitoruje pod względem politycznym działania Europolu, koncentrując się w szczególności na wpływie tych działań na podstawowe prawa i wolności osób fizycznych. W trakcie zorganizowanego w 2019 r. czwartego posiedzenia grupy ds. wspólnej kontroli parlamentarnej Europolu zwrócono uwagę na aktualną sytuację oraz działalność Europol Travel Intelligence Centre [centrum Europolu ds. informacji dotyczących podróży] (ETIC) i Europejskiego Centrum ds. Walki z Cyberprzestępczością (EC3). Dyskusje tematyczne prowadzone na piątym posiedzeniu grupy ds. wspólnej kontroli parlamentarnej Europolu koncentrowały się na priorytetach Europolu w zakresie zarządzania informacjami (zob. rozdział 3.1).

6. Polityka sąsiedztwa i rozszerzenie

Posłowie do parlamentów narodowych i posłowie do Parlamentu Europejskiego szczegółowo omówili kwestie dotyczące stosunków UE z sąsiadującymi z nią państwami. Pierwsza sesja plenarna Międzyparlamentarnej Konferencji ds. Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa oraz Wspólnej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony (WPZiB/WPBiO) zorganizowana w Bukareszcie w dniu 7 marca 2019 r. była poświęcona ocenie Partnerstwa Wschodniego z okazji 10. rocznicy jego utworzenia. Posłowie do parlamentów narodowych i posłowie do Parlamentu Europejskiego rozmawiali z przedstawicielem Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ) na temat wyzwań stojących

obecnie przed regionem oraz na temat potrzeby zwiększenia odporności i wzmocnienia struktur społecznych państw Partnerstwa Wschodniego.

Na posiedzeniu w kwietniu 2019 r. KPPUE uzgodniła, że stabilność w regionie Bałkanów Zachodnich ma kluczowe znaczenie dla stabilności całego kontynentu. KPPUE potwierdziła europejską perspektywę państw Bałkanów Zachodnich i ich zaangażowanie na rzecz rozszerzenia Unii Europejskiej.

Zwróciła również uwagę na imponujące osiągnięcia Partnerstwa Wschodniego. KPPUE wyraziła aprobatę dla współpracy między Unią Europejską a sześcioma państwami Europy Wschodniej zrzeszonymi w ramach Partnerstwa Wschodniego. Konferencja udzieliła swojego poparcia działaniom na rzecz zapewnienia zrównoważonego i pokojowego rozwiązywania konfliktów na terytorium wschodniego sąsiedztwa.

Na konferencji stwierdzono również, że państwa członkowskie UE i państwa partnerskie UE w ramach południowego sąsiedztwa borykają się z wieloma wspólnymi wyzwaniami, w szczególności w zakresie przepływów migracyjnych, zmiany klimatu, zrównoważonego rozwoju oraz zwalczania terroryzmu i przestępczości międzynarodowej, które można przezwyciężyć wyłącznie w ramach intensywnej współpracy regionalnej.

W dniu 24 października 2019 r. Parlament Europejski przyjął rezolucję⁴, w której wyraził głębokie rozczarowanie faktem, że UE nie osiągnęła porozumienia w sprawie otwarcia rozmów akcesyjnych z Macedonią Północną i Albanią na szczycie UE, który odbył się w dniach 17–18 października 2019 r.

W dniu 4 grudnia 2019 r. Komisja Spraw Zagranicznych (AFET) była współorganizatorem międzyparlamentarnego posiedzenia Komisji z Działem ds. Dialogu Ustawodawczego, w ramach którego przeprowadzono sesję dotyczącą rozszerzenia pt. „Przyszłość rozszerzenia – jak przezwyciężyć deficyt wiarygodności i pobudzić reformy”. Posiedzenie odbyło się w następstwie międzyparlamentarnego posiedzenia Komisji, które miało miejsce w kwietniu 2019 r. i podczas którego omówiono już m.in. europejską politykę sąsiedztwa i politykę rozszerzenia. Na grudniowym posiedzeniu posłowie do parlamentów narodowych i posłowie do Parlamentu Europejskiego mieli okazję przeprowadzić wstępną wymianę opinii z wiceprzewodniczącym Komisji i wysokim przedstawicielem Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa Josepem Borrellem oraz komisarzem do spraw europejskiej polityki sąsiedztwa i negocjacji w sprawie rozszerzenia Olivérem Várhelyim.

7. Polityka klimatyczna

Komisja Ursuli von der Leyen ogłosiła plan osiągnięcia neutralności klimatycznej w UE do 2050 r. Przed ogłoszeniem tego planu przez Komisję na posiedzeniu plenarnym w grudniu 2019 r. Parlament Europejski przyjął w dniu 28 listopada 2019 r. rezolucję⁵, w której wezwał Komisję do zapewnienia zgodności wszystkich wniosków z celem ograniczenia globalnego ocieplenia do poniżej 1,5 °C. Wezwał również UE do ograniczenia emisji o 55 % do 2030 r. w celu osiągnięcia neutralności

4 [Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 24 października 2019 r. w sprawie rozpoczęcia negocjacji akcesyjnych z Macedonią Północną i Albanią.](#)

5 [Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 28 listopada 2019 r. w sprawie alarmującej sytuacji klimatycznej i środowiskowej.](#)

klimatycznej do 2050 r. Ponadto Parlament Europejski zobowiązał się w rezolucji do ograniczenia łącznych emisji powodowanych przez transport wodny i lotniczy.

Na posiedzeniu plenarnym, które odbyło się w grudniu 2019 r. w Helsinkach, COSAC odnotowała, że wdrożenie takiej polityki klimatycznej wymaga dużych inwestycji w całej Unii Europejskiej i wdrożenia właściwych środków w celu złagodzenia potencjalnych trudności, których może nastąpić przejście na model gospodarki przyjaznej klimatowi. COSAC zasugerowała również, by Komisja zbadała możliwość wykorzystania mechanizmu europejskiego semestru jako narzędzia do zachęcenia do skutecznej realizacji celów w zakresie klimatu oraz celów zrównoważonego rozwoju, które określono w Agendzie na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 ONZ.

Po Międzyparlamentarnej Konferencji ds. Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa oraz Wspólnej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony (WPZiB/ WPBiO), która odbyła się w Helsinkach we wrześniu 2019 r., współprzewodniczący wydali wspólne oświadczenie, w którym podkreślili, że „kwestie dotyczące bezpieczeństwa klimatycznego należy uwzględnić we wszystkich politykach zagranicznych, w tym w polityce w zakresie handlu zagranicznego”. Wezwali również państwa członkowskie do przyjęcia bardziej znaczącej roli w skutecznym wdrażaniu konwencji międzynarodowych takich jak porozumienie klimatyczne z Paryża.

1. INSTYTUCJONALNE OGRANY MIĘDZYPARLAMENTARNE

1.1 Konferencja Komisji Parlamentarnych do Spraw Europejskich (COSAC)

Konferencja Komisji Parlamentarnych do Spraw Europejskich (COSAC) została utworzona w listopadzie 1989 r. w Paryżu. Wyjątkowość tego gremium polega na tym, iż jest to jedyne forum współpracy międzyparlamentarnej, o którym wspomniano w Traktacie (protokół nr 1 w sprawie roli parlamentów narodowych w Unii Europejskiej). Parlament państwa członkowskiego sprawującego rotacyjną prezydencję Rady odgrywa przewodnią rolę w określaniu kierunku działań i prac COSAC. Wspiera go grupa trzech prezydencji, której Parlament Europejski jest stałym członkiem. Prezydencja korzysta ponadto ze wsparcia organizacyjnego ze strony niewielkiego sekretariatu mieszczącego się w PE i prowadzonego przez urzędnika oddelegowanego przez parlament państwa członkowskiego („stałego delegata”).

Zob. www.ipex.eu

Przewodniczący Komisji Spraw Konstytucyjnych Antonio Tajani i pierwsza wiceprzewodnicząca Parlamentu Europejskiego Mairead McGuinness na posiedzeniu przewodniczących COSAC w Helsinkach w dniach 21–22 lipca 2019 r. © parlevu2019.fi

Na posiedzeniach COSAC w 2019 r. położono silny nacisk na wybory europejskie, odnowienie składu Parlamentu Europejskiego i – w rezultacie – odnowienie składu pozostałych instytucji Unii. Nacisk ten znalazł odzwierciedlenie nie tylko w debatach na temat przyszłych programów działań i składów instytucji, ale również w dyskusjach poświęconych przejrzystości tych instytucji i ich relacji z obywatelami Unii. Wybory do Parlamentu Europejskiego ożywiły trwającą wiele lat debatę na temat roli, ambicji, obowiązków i zasobów własnych UE oraz jej stosunków ze społecznością międzynarodową, państwami członkowskimi i własnymi obywatelami.

Proces brexitu posunął się naprzód i w dalszym ciągu pozostawał ważnym elementem porządku obrad na wielu posiedzeniach. Jednogłośnie doceniono przejrzystość, inkluzywność i kompetencje głównego negocjatora UE Michela Barniera oraz jego gotowość do terminowego przekazywania COSAC merytorycznych informacji na temat postępów. Odnotowano również determinację PE w celu zachowania jedności UE-27, a także jego rolę w zapewnianiu pokoju w Europie oraz praw i wolności obywateli.

Szczególne okoliczności polityczne, instytucjonalne i społeczne, które charakteryzowały zarówno prezydenturę rumuńską, jak i prezydenturę fińską, miały wyraźny wpływ na treść i atmosferę dyskusji.

W ramach prezydencji rumuńskiej działania dotyczyły przede wszystkim międzynarodowym stosunkom handlowym UE, przyszłości relacji Zjednoczonego Królestwa z UE, europejskiego obszaru edukacji, innowacji i postępu technologicznego oraz jego wpływu na europejski wymiar społeczny (daty wszystkich czterech posiedzeń COSAC i poruszone na nich tematy wyszczególniono w załączniku 1).

Najważniejsze dyskusje przeprowadzone podczas posiedzenia plenarnego COSAC w Helsinkach dotyczyły przede wszystkim konferencji w sprawie przyszłości Europy.

Temat ten początkowo nie figurował w porządku obrad, ale dodano go niedługo przed rozpoczęciem posiedzenia, ponieważ w ostatniej chwili okazało się, że konieczne jest przeorganizowanie porządku obrad, a PE rozpoczął opracowywanie własnych koncepcji dotyczących konferencji w sprawie przyszłości Europy. Dzięki debacie wszystkie delegacje mogły jasno przedstawić swoje oczekiwania w związku z konferencją w sprawie przyszłości Europy. Mimo różnicy zdań parlamenty narodowe wyraziły jednoznacznie chęć pełnego uczestnictwa w konferencji. Innym tematem, który umożliwił szczególnie szeroką wymianę opinii, była zasada praworządności, w nawiązaniu do której omówiono możliwość wprowadzenia nowych mechanizmów unijnych w tym zakresie. Elementem tej debaty,

który zasługuje na szczególną uwagę, jest fakt, że żadna delegacja krajowa nie podważyła kompetencji UE w tym zakresie i że nikt nie zakwestionował konieczności ustanowienia obiektywnych, wspólnych zabezpieczeń.

Z uwagi na wybory, ich wpływ na harmonogram prac posłów do Parlamentu Europejskiego oraz zmianę funkcji i ról w Parlamencie w nowym składzie rok 2019 był rokiem szczególnie wymagającym dla delegacji PE. Mimo to delegacja PE umocniła długoletnie stosunki partnerskie z parlamentami państw sprawujących prezydencję Rady, aby zapewnić stabilne, oparte na zaufaniu partnerstwo, którego celem jest wypracowanie wspólnych i akceptowalnych dla wszystkich stanowisk.

Najważniejsza nowość w 2019 r.:

- Delegacja PE udoskonaliła owocne stosunki z parlamentami państw sprawujących prezydencję Rady oraz umocniła rolę trojki jako orędownika szerokiego konsensusu.

1.2 Konferencja Przewodniczących Parlamentów UE (KPPUE)

Coroczne posiedzenie Konferencji Przewodniczących Parlamentów UE (KPPUE) organizowane jest na podstawie wytycznych sztokholmskich przyjętych w 2010 r. Wytyczne te przewidują doroczne posiedzenie, które jest organizowane przez państwo członkowskie sprawujące prezydencję w drugiej połowie danego roku, a odbywa się wiosną następnego roku, w czasie kolejnej prezydencji. Konferencja przyjmuje niewiążące konkluzje prezydencji. Jej zadaniem jest również nadzorowanie koordynacji unijnych działań międzyparlamentarnych.

Porządek obrad KPPUE jest przygotowywany na posiedzeniu sekretarzy generalnych parlamentów Unii Europejskiej.

Zob. www.ipex.eu

Przewodniczący Rady Narodowej Austrii Wolfgang Sobotka, wiceprzewodniczący parlamentu fińskiego Mauri Pekkarinen, pierwsza wiceprzewodnicząca Parlamentu Europejskiego Mairead McGuinness, przewodniczący Riigikogu (parlamentu estońskiego) Henn Pölluas, przewodniczący Rady Związkowej Austrii Ingo Appé © Parlament austriacki.

Coroczne posiedzenie KPPUE odbyło się w Wiedniu w dniach 8–9 kwietnia 2019 r. Posiedzeniu przewodniczyli Wolfgang Sobotka, przewodniczący Rady Narodowej Austrii, oraz Ingo Appé, przewodniczący Rady Związkowej Austrii. Parlament Europejski reprezentowała jego pierwsza wiceprzewodnicząca Mairead McGuinness. Na posiedzeniu otwierającym konferencję, po przemówieniach inauguracyjnych wygłoszonych przez obu przewodniczących austriackich, Mairead McGuinness wygłosiła przemówienie programowe.

W przemówieniu tym Mairead McGuinness odniosła się do brexitu, wzywając do realizowania polityki kompromisu, a nie konfliktu. Omówiła wyzwania, którym UE musi stawić czoła, w tym zmianę klimatu i przyszłość pracy w czasach transformacji cyfrowej i sztucznej inteligencji, oraz stwierdziła, że UE stanowi najlepszy przykład wspólnego rozwiązywania takich problemów. Mając na uwadze zbliżające się wówczas wybory do Parlamentu Europejskiego, pierwsza wiceprzewodnicząca wezwała zarówno Parlament Europejski, jak i parlamenty narodowe do ścisłej współpracy na rzecz zwiększenia frekwencji wyborczej. Dodała, że UE i państwa członkowskie muszą współdziałać, aby zapewnić przepisy na rzecz zwalczania zagranicznych źródeł dezinformacji, sieci społecznościowych ustanowionych w celu manipulowania opinią publiczną i niezgodnego z prawem wykorzystywania danych osobowych obywateli w celu wpłynięcia na zamiary wyborców⁶.

Na KPPUE poruszono dwa tematy. Tematem pierwszej sesji była „Unia Europejska i jej sąsiedzi”, a główny nacisk położono na perspektywę rozszerzenia UE o państwa Bałkanów Zachodnich i Partnerstwa Wschodniego oraz na sytuację w południowym regionie Morza Śródziemnego. Tematem drugiej sesji była „Unia Europejska przed wyborami do Parlamentu Europejskiego w 2019 r. – dalszy rozwój współpracy między parlamentami narodowymi a instytucjami Unii”.

W swoich konkluzjach⁷ KPPUE skupiła się na polityce sąsiedztwa i rozszerzeniu, wyborach do Parlamentu Europejskiego, wartościach europejskich, odporności demokracji i pomocniczości.

Ponadto KPPUE upoważniła prezydencję fińską do zorganizowania grupy roboczej odpowiedzialnej za opracowanie propozycji aktualizacji technicznej Wytycznych w sprawie współpracy międzyparlamentarnej w UE przyjętych w 2008 r. w Lizbonie. Co więcej przewodniczący zwrócili się do nadchodzącej prezydencji fińskiej o przygotowanie, w dowolnie wybranym formacie, wspólnego dokumentu wyjaśniającego na potrzeby międzyparlamentarnej komisji poświęconego ocenie Eurojustu w odniesieniu do aspektów nieobjętych rozporządzeniem (UE) 2018/1727⁸. Wyniki obu tych działań miały zostać przedstawione na KPPUE w Helsinkach w dniach 17–19 maja 2020 r.

Najważniejsze nowości w 2019 r.:

- Dyskusje w ramach KPPUE dotyczyły przede wszystkim rozszerzenia i współpracy międzyparlamentarnej;
- KPPUE upoważniła prezydencję fińską do zaktualizowania Wytycznych w sprawie współpracy międzyparlamentarnej w UE (przyjętych w 2008 r. w Lizbonie).

---

6 https://www.parlament.gv.at/ENGL/ZUSD/PDF/EU2018_Minutes_Conference_EU_Speakers_EN.pdf

7 [Konferencja Przewodniczących Parlamentów Unii Europejskiej, 8–9 kwietnia 2019 r., Wiedeń – Konkluzje prezydencji.](#)

8 [Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady \(UE\) 2018/1727 z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych \(Eurojust\) oraz zastąpienia i uchylecia decyzji Rady 2002/187/WSiSW.](#)

2. KONFERENCJE MIĘDZYPARLAMENTARNE

2.1 Europejski Tydzień Parlamentarny, Międzyparlamentarna Konferencja ds. Stabilności, Koordynacji i Zarządzania Gospodarczego w Unii Europejskiej i Konferencja w sprawie Europejskiego Semestru

Międzyparlamentarna Konferencja ds. Stabilności, Koordynacji i Zarządzania Gospodarczego w Unii Europejskiej (ustanowiona na mocy art. 13 Traktatu o stabilności, koordynacji i zarządzaniu w unii gospodarczej i walutowej – pakt fiskalny) stanowi ramy dla debaty oraz wymiany informacji i najlepszych praktyk w zakresie wdrażania postanowień traktatu i służy wzmocnieniu współpracy między parlamentami narodowymi w UE a Parlamentem Europejskim. Konferencja ta przyczynia się także do zapewnienia demokratycznej rozliczalności w obszarze zarządzania gospodarczego i polityki budżetowej w UE, zwłaszcza w unii gospodarczej i walutowej, z uwzględnieniem wymiaru społecznego i bez uszczerbku dla kompetencji parlamentów narodowych i Parlamentu Europejskiego.

Konferencja w sprawie Europejskiego Semestru stanowi okazję do wymiany informacji na temat najlepszych praktyk stosowanych podczas realizacji cykli europejskiego semestru i do zacieśnienia współpracy z myślą o nadzorowaniu działań organów wykonawczych na szczeblu krajowym i europejskim w ramach europejskiego semestru.

Wspólnie wydarzenia te składają się na Europejski Tydzień Parlamentarny, podczas którego spotykają się parlamentarzyści z całej Unii Europejskiej, aby omówić kwestie gospodarcze, budżetowe i społeczne. Konferencje te uzyskały stałe miejsce w kalendarzu współpracy międzyparlamentarnej i okazały się prawdziwym forum umożliwiającym międzyparlamentarną debatę o przedmiotowych obszarach polityki, które stają się coraz ważniejsze.

W 2019 r. Europejski Tydzień Parlamentarny, współorganizowany przez Parlament Europejski i prezydencję rumuńską, odbył się w dniach 18–19 lutego 2019 r. w Brukseli, a uczestniczyło w nim 128 posłów do parlamentów narodowych. Reprezentowane były wszystkie, z wyjątkiem jednego, parlamenty narodowe UE oraz obecni byli obserwatorzy z krajów kandydujących do UE, takich jak Albania, Czarnogóra, Serbia, Macedonia Północna i Turcja, a także specjaliści goście z Norwegii i Szwajcarii. Bardzo duża liczba uczestników była jednym z tych elementów, które przyczyniły się do sukcesu ósmej edycji Europejskiego Tygodnia Parlamentarnego w 2019 r.

Uczestnicy dyskutowali i wymieniali poglądy na temat priorytetów gospodarczych, budżetowych i społecznych. Tematy omówione na Konferencji w sprawie Europejskiego Semestru przyczyniły się do realizacji celu jeszcze ściślejszej współpracy między posłami do parlamentów narodowych UE a Parlamentem Europejskim w zakresie kwestii dotyczących europejskiego semestru. W debatach najczęściej poruszano takie kwestie jak ukończenie projektu unii bankowej, a w szczególności europejskiego systemu gwarantowania depozytów, opracowanie wspólnego budżetu strefy euro w celu zapewnienia stabilności gospodarki w mniej dostatnich latach, usprawnienie Europejskiego Mechanizmu Stabilności oraz zwiększenie demokratycznej rozliczalności.

Debata dotycząca europejskiego semestru poprzedziła trzy równoległe międzyparlamentarne posiedzenia komisji (organizowane przez komisje BUDG, ECON i EMPL)⁹, na których poruszono szereg kwestii, takich jak kolejne wieloletnie ramy finansowe (WRF), nowe zasoby własne na potrzeby

9 Komisja Budżetowa, Komisja Gospodarcza i Monetarna oraz Komisja Zatrudnienia i Spraw Socjalnych.

budżetu UE, unia bankowa, podatki i przeciwdziałanie praniu pieniędzy, nowe formy zatrudnienia oraz środki wdrożone przez państwa członkowskie na rzecz osób z niepełnosprawnościami.

Międzyparlamentarna Konferencja ds. Stabilności, Koordynacji i Zarządzania Gospodarczego w UE dotyczyła przede wszystkim konwergencji, stabilizacji i spójności w unii gospodarczej i walutowej, a w szczególności nowych programów UE na rzecz inwestycji i dostępu do finansowania w ramach nowych WRF, zaproponowanego budżetu dla strefy euro, propozycji utworzenia Europejskiego Funduszu Walutowego oraz priorytetów inwestycyjnych na okres po 2020 r.

W obecności gości wysokiego szczebla świętowano dwudziestą rocznicę waluty euro (#Euroat20). Przed uczestnikami konferencji wystąpili przewodniczący Eurogrupy Mário Centeno, wiceprezes Europejskiego Banku Centralnego Luis de Guindos oraz komisarz do spraw gospodarczych i finansowych, podatków i ceł Pierre Moscovici. Ożywioną dyskusję między posłami do parlamentów narodowych UE a posłami do Parlamentu Europejskiego zakończyło wystąpienie przewodniczącego PE Antonia Tajaniego, który potwierdził, że jednym z jego priorytetów jest przybliżenie polityk i instytucji Unii do obywateli oraz zapewnienie, by parlamenty narodowe odgrywały kluczową rolę w realizacji tego celu.

Wszystkie dyskusje umożliwiły zbliżenie posłów do parlamentów narodowych UE i posłów do Parlamentu Europejskiego w celu zacieśnienia współpracy w kwestiach dotyczących europejskiego semestru.

Międzyparlamentarna Konferencja ds. Stabilności, Koordynacji i Zarządzania Gospodarczego w Unii Europejskiej zwyczajowo odbywa się w drugiej połowie roku – nie inaczej było w 2019 r., kiedy to przeprowadzono ją w dniach 30 września i 1 października w Helsinkach podczas prezydencji fińskiej. Na posiedzeniu zgromadziło się 106 parlamentarzystów oraz 75 pracowników. W skład nowo wybranej delegacji Parlamentu Europejskiego weszło sześciu członków.

Podczas tej konferencji skoncentrowano się na wymianie poglądów na temat czterech następujących zagadnień:

1. zarządzania gospodarką w ramach unii gospodarczej i walutowej oraz Europejskiego Mechanizmu Stabilności;
2. przyspieszenia wzrostu i tworzenia miejsc pracy w Europie;
3. środków z zakresu promocji inwestycji, innowacji oraz zrównoważonego rozwoju;
4. wspierania innowacji na rzecz zrównoważonego wzrostu.

Plakat Europejskiego Tygodnia Parlamentarnego 2019 © UE_PE

Oprócz prelegentów z parlamentów narodowych UE, Parlamentu Europejskiego i instytucji UE przedstawiciele środowiska akademickiego oraz sektora prywatnego wzbogacili debatę o swoje konkretne spostrzeżenia. We wszystkich czterech debatach widoczne było silne zainteresowanie tą tematyką po stronie parlamentów narodowych oraz Parlamentu Europejskiego.

Przewodniczący PE Antonio Tajani przemawia na Konferencji w sprawie Europejskiego Semestru w Brukseli, 19 lutego 2019 r. © UE_PE

Najważniejsza nowość w 2019 r.:

- Drugi rok z rzędu program Europejskiego Tygodnia Parlamentarnego zrealizowano w półtora dnia dzięki połączeniu Konferencji w sprawie Europejskiego Semestru z Międzyparlamentarną Konferencją ds. Stabilności, Koordynacji i Zarządzania Gospodarczego w UE. Format ten dobrze się sprawdził i sprzyjał ożywionej i zwięzłej debacie.

2.2 Międzyparlamentarna Konferencja ds. Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa oraz Wspólnej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony (WPZiB/WPBiO)

Ustanowiona decyzją Konferencji Przewodniczących Parlamentów UE w 2012 r. Międzyparlamentarna Konferencja ds. Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa oraz Wspólnej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony jest międzyparlamentarnym forum debaty na temat unijnej polityki zagranicznej, bezpieczeństwa i obrony. Organizowana dwa razy w roku przez parlament państwa członkowskiego UE sprawującego rotacyjną prezydencję Rady, w ścisłej współpracy z Parlamentem Europejskim, konferencja ta gromadzi regularnie parlamentarzystów z całej UE. Ponadto Komisja Spraw Zagranicznych Parlamentu Europejskiego często zaprasza parlamenty narodowe do uczestnictwa w swoich posiedzeniach w Brukseli, uzupełniając tym samym dialog międzyparlamentarny w tym ważnym obszarze polityki.

W 2019 r. 14. i 15. posiedzenie Międzyparlamentarnej Konferencji ds. WPZiB/WPBiO odbyło się odpowiednio w Bukareszcie (6–8 marca) i w Helsinkach (4–6 września). Delegacje Parlamentu Europejskiego na oba posiedzenia składały się z członków Komisji Spraw Zagranicznych oraz Podkomisji Bezpieczeństwa i Obrony, a przewodniczył im przewodniczący Komisji Spraw Zagranicznych David McAllister.

Międzyparlamentarna Konferencja ds. Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa oraz Wspólnej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony w Bukareszcie odbyła się z udziałem 119 parlamentarzystów z parlamentów 27 państw członkowskich UE i Parlamentu Europejskiego. Na zaledwie kilka miesięcy przed wyborami do Parlamentu Europejskiego uczestnicy omówili obecne wyzwania w obrębie polityki zagranicznej i polityki bezpieczeństwa, takie jak bezpieczeństwo w regionie Morza Czarnego, stosunki UE ze wschodnimi sąsiadami oraz przyszła polityka zagraniczna UE po brexicie. Posiedzenie odbyło się w kontekście parlamentarnego wymiaru rumuńskiej prezydencji Rady i zostało zorganizowane wspólnie przez parlament Rumunii i Parlament Europejski.

Warsztaty były poświęcone następującej tematyce:

- przyszłości WPZiB i WPBiO w świetle wyjścia Zjednoczonego Królestwa z UE;
- strategii UE dla regionu Dunaju;
- cyberbezpieczeństwu i wojnie hybrydowej;
- mobilności wojskowej – wyzwaniu polegającym na opracowaniu synergii między NATO a UE.

W oświadczeniu końcowym współprzewodniczący ponownie stwierdzili, że nadszedł czas, aby UE opracowała prawdziwą WPZiB w celu promowania swoich interesów, zasad i wartości w obliczu rosnących wyzwań, w szczególności w krajach sąsiadujących. Z dostępnych narzędzi należy korzystać w sposób bardziej skuteczny, a państwa członkowskie powinny traktować priorytetowo jednolite stanowiska UE. Ambicje UE należy realizować przy odpowiednim zaangażowaniu w procesy podejmowania decyzji.

Przy okazji Międzyparlamentarnej Konferencji grupa parlamentarzystek przyjęła Europejską Deklarację Parlamentarzystek i w dniu 8 marca 2019 r. przedstawiła ją na posiedzeniu plenarnym w celu zaakcentowania Międzynarodowego Dnia Kobiet.

Międzyparlamentarna Konferencja ds. Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa oraz Wspólnej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony (WPZiB/WPBiO) w Bukareszcie, 6–8 marca 2019 r. © ro2019.eu

W drugiej połowie 2019 r. w Helsinkach odbyła się Międzyparlamentarna Konferencja z udziałem 193 parlamentarzystów z państw członkowskich UE, Parlamentu Europejskiego, krajów kandydujących do UE oraz krajów zaproszonych w charakterze gości. Po pierwszej sesji z prezydentem Finlandii Saulim Niinistö, który poruszył temat wyzwań z zakresu bezpieczeństwa w regionie Morza Bałtyckiego oraz Arktyki, uczestnicy omówili priorytety UE w obszarze WPZiB i WPBiO podczas wideokonferencji z wiceprzewodniczącą Komisji / wysoką przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa Federiką Mogherini. Po jej słowach wprowadzających na temat obecnych i bieżących działań UE w dziedzinie WPZiB i WPBiO odbyła się interaktywna debata z udziałem posłów do Parlamentu Europejskiego i do parlamentów narodowych. Były premier Szwecji Carl Bildt zastanawiał się wraz z uczestnikami nad stosunkami transatlantyckimi. Inne poruszone tematy obejmowały obronność UE, zagrożenia hybrydowe, zagrożenia dla bezpieczeństwa związane ze zmianą klimatu, Iran i Bałkany Zachodnie.

Podczas konferencji zorganizowano specjalne warsztaty poświęcone następującym zagadnieniom:

1. zmianom politycznym w regionie Bałkanów Zachodnich;
2. przeciwdziałaniu zagrożeniom hybrydowym: ocenie polityk i instrumentów UE;
3. Iranowi – możliwościom UE oraz przyszłości porozumienia jądrowego.

W oświadczeniu końcowym współprzewodniczący przypomnieli, że „przez ostatnie dwadzieścia lat trzy czwarte obywateli stale opowiadało się za podążaniem w kierunku wspólnej polityki obronnej Unii Europejskiej” oraz że „Unia Europejska nadal musi sprostać temu oczekiwaniu”. Poparli również pomysł, zgodnie z którym współpraca UE w ramach obronności powinna być w dalszym ciągu skoordynowana z działaniami NATO. Z zadowoleniem przyjęli propozycje przewodniczącej Komisji Ursuli von der Leyen dotyczące zwiększenia zewnętrznego finansowania działań w ramach nowych wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027.

Międzyparlamentarna Konferencja ds. Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa oraz Wspólnej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony (WPZiB/WPBiO) w Helsinkach, 4–6 września 2019 r. © parlieu2019.fi

Współprzewodniczący wezwali Komisję oraz wiceprzewodniczącą Komisji / wysoką przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa do „sprawienia, aby analizy zagrożeń hybrydowych stały się standardowym narzędziem w ramach działań zewnętrznych UE” i podkreślili „potrzebę pozostania przez UE źródłem rzetelnych informacji i opartych na faktach ocen”. Podkreślili, że „kwestie dotyczące bezpieczeństwa klimatycznego należy uwzględnić we wszystkich politykach zagranicznych, w tym w polityce w zakresie handlu zagranicznego”. Wezwali również państwa członkowskie do odegrania bardziej znaczącej roli w skutecznym wdrażaniu konwencji międzynarodowych takich jak porozumienie klimatyczne z Paryża.

Najważniejsze nowości w 2019 r.:

- Przewodniczący Komisji Spraw Zagranicznych zaproponował przywrócenie wniosków i wprowadzenie szeregu innowacji proceduralnych (np. wprowadzenie „debaty w trybie nadzwyczajnym” dotyczącej tematów, które zostałyby określone na początku każdej Międzyparlamentarnej Konferencji; wykorzystanie procedur „niebieskiej kartki” oraz „pytań z sali”) w celu ponownego ożywienia debat.
- Międzyparlamentarna Konferencja ds. Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa oraz Wspólnej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony (WPZiB/WPBiO) w Helsinkach stanowiła dla nowo wybranych posłów do Parlamentu Europejskiego okazję do zaangażowania w prace Międzyparlamentarnej Konferencji.

3. MIĘDZYPARLAMENTARNA KONTROLA I OCENA W DZIEDZINIE WOLNOŚCI, BEZPIECZEŃSTWA I SPRAWIEDLIWOŚCI

3.1 Wspólna parlamentarna kontrola Europolu: Innowacyjna struktura instytucjonalna do celów kontroli parlamentarnej

JPSG on EUROPOL

Artykuł 88 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) po raz pierwszy wprowadza możliwość skontrolowania agencji UE działającej w dziedzinie wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości wspólnie przez parlamenty narodowe i Parlament Europejski. W oparciu o [rozporządzenie w sprawie Europolu](#), które weszło w życie z dniem 1 maja 2017 r., ustanowiono grupę ds. wspólnej kontroli parlamentarnej Europolu, która to grupa dba o to, aby Europol był w pełni rozliczalny i przejrzysty. Podstawowe obowiązki grupy ds. wspólnej kontroli określono w art. 51 rozporządzenia w sprawie Europolu, zgodnie z którym jej rola polega na monitorowaniu pod względem politycznym działań Europolu, koncentrując się w szczególności na wpływie tych działań na podstawowe prawa i wolności osób fizycznych.

Grupa ds. wspólnej kontroli parlamentarnej Europolu odbywa dwa posiedzenia w roku: w pierwszej połowie roku w parlamencie kraju sprawującego rotacyjną prezydencję Rady UE oraz w drugiej połowie roku w Parlamencie Europejskim.

Jednym z kluczowych obowiązków parlamentów są kwestie bezpieczeństwa. Poczyniono już znaczne postępy w kierunku stworzenia przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości dla obywateli Unii. Bezpieczeństwo jest obszarem kompetencji wspólnym dla UE i państw członkowskich, a współpraca w tym zakresie jest istotna w celu wzmożenia wymiany informacji i przeciwdziałania zagrożeniom natury transgranicznej przy jednoczesnym poszanowaniu praw podstawowych.

Na przestrzeni lat Europol udzielał nieodzownego wsparcia w ramach swojej misji polegającej na wspieraniu i wzmacnianiu działań podejmowanych przez państwa członkowskie w celu zapobiegania poważnym przestępstwom mającym wpływ na co najmniej dwa państwa członkowskie oraz zwalczania ich, a także w celu zapobiegania terroryzmowi i zwalczania go. W celu pełnego wykorzystania potencjału Europolu Parlament Europejski wielokrotnie wzywał go do tego, aby stał się centrum wymiany informacji między organami ścigania, oraz do zwiększenia ilości zasobów, którymi dysponuje.

W 2019 r. zorganizowano czwarte i piąte posiedzenia grupy ds. wspólnej kontroli parlamentarnej Europolu, które okazały się wielkim sukcesem.

W dniach 24–25 lutego 2019 r. w Bukareszcie parlament Rumunii i Parlament Europejski wspólnie zorganizowały czwarte posiedzenie grupy ds. wspólnej kontroli parlamentarnej Europolu¹⁰. W drugiej połowie roku Parlament Europejski i parlament Finlandii wspólnie zorganizowały piąte posiedzenie grupy ds. wspólnej kontroli parlamentarnej Europolu, które odbyło się w dniach 23–24 września 2019 r. na terenie Parlamentu Europejskiego w Brukseli¹¹.

Czwarte posiedzenie grupy ds. wspólnej kontroli parlamentarnej Europolu w Bukareszcie w dniach 24–25 lutego 2019 r. © ro2019.eu

Agendy posiedzeń grupy ds. wspólnej kontroli parlamentarnej Europolu tradycyjnie obejmują stałe elementy, mianowicie dogłębne wymiany opinii z dyrektorem wykonawczym Europolu dotyczące działań oraz wyzwań Europolu, a także jego wieloletniego programu prac. Wymiany te uzupełniają prezentacje przygotowane przez przewodniczącego zarządu Europolu oraz sprawozdanie sporządzone przez przedstawiciela grupy ds. wspólnej kontroli parlamentarnej Europolu na posiedzenia zarządu. Inni zwyczajowi główni prelegenci obejmują Europejskiego Inspektora Ochrony Danych i przewodniczącego rady współpracy Europolu, którzy informują delegatów o najnowszych zmianach w ramach ochrony danych osobowych w kontekście działań Europolu. Po prezentacjach następują sesje pytań i odpowiedzi.

Oprócz wyżej wymienionych stałych elementów organizuje się debaty tematyczne. Wybór tematów zależy od priorytetów grupy ds. wspólnej kontroli parlamentarnej Europolu w zakresie kontroli. W trakcie czwartego posiedzenia zwrócono uwagę na aktualną sytuację oraz działalność Europol Travel Intelligence Centre [centrum Europolu ds. informacji dotyczących podróży] (ETIC) i Europejskiego

10 W posiedzeniu grupy ds. wspólnej kontroli parlamentarnej Europolu w Bukareszcie udział wzięło ponad 66 parlamentarzystów reprezentujących 34 izby i 26 państw członkowskich oraz siedmiu członków delegacji Parlamentu Europejskiego na posiedzenie grupy ds. wspólnej kontroli parlamentarnej Europolu.

11 W posiedzeniu grupy ds. wspólnej kontroli parlamentarnej Europolu w Brukseli udział wzięło 65 parlamentarzystów krajowych reprezentujących 34 izby i 25 państw członkowskich. W grupie ds. wspólnej kontroli parlamentarnej Europolu Parlament Europejski reprezentuje 16 członków.

Centrum ds. Walki z Cyberprzestępczością (EC3). Dyskusje tematyczne prowadzone na piątym posiedzeniu koncentrowały się na priorytetach Europolu w zakresie zarządzania informacjami. Minister Spraw Wewnętrznych Finlandii Maria Ohisalo wygłosiła przemowę, w której podkreśliła potrzebę ulepszenia systemów informacyjnych UE oraz ich interoperacyjności w celu polepszenia zarządzania granicami.

Julian King, komisarz ds. unii bezpieczeństwa i regularny gość od czasu powołania grupy ds. wspólnej kontroli parlamentarnej Europolu, zwrócił się do uczestników obu posiedzeń, informując ich o szerokim zakresie działań UE w tej dziedzinie.

Najbardziej godnymi uwagi zmianami proceduralnymi w 2019 r. były zmiana statusu parlamentu Danii z „obserwatora” grupy ds. wspólnej kontroli parlamentarnej Europolu na „członka o ograniczonych prawach w ramach grupy ds. wspólnej kontroli parlamentarnej Europolu”¹² oraz przegląd Regulaminu.

Minister Spraw Wewnętrznych Finlandii Maria Ohisalo ze współprzewodniczącymi grupy ds. wspólnej kontroli parlamentarnej Europolu Juanem Fernando Lópezem Aguilarem i Mari-Leeną Talvitie © UE_PE

Najważniejsze nowości w 2019 r.:

- Grupa robocza ds. reprezentacji Danii działająca w ramach posiedzeń grupy ds. wspólnej kontroli parlamentarnej Europolu pomyślnie zakończyła swoje prace.
- Izby w dalszym ciągu korzystały z prawa do przedłożenia Europolowi pytań wymagających odpowiedzi na piśmie i wniosły o dodatkowe wyjaśnienia dotyczące procedury ich składania.

12 Od 2017 r. Dania nie jest już członkiem unijnego organu ścigania Europolu wskutek referendum, w którym Duńczycy zagłosowali przeciwko zmianie duńskiej klauzuli opt-out dotyczącej wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych. W konsekwencji Dania podpisała nową umowę o współpracy z agencją. W ramach grupy ds. wspólnej kontroli parlamentarnej Europolu parlament Danii nie będzie brał udziału w podejmowaniu decyzji, lecz jego stanowisko będzie odnotowywane. Posiedzenia grupy ds. wspólnej kontroli parlamentarnej Europolu nie będą się odbywać w Danii, wówczas gdy państwo to sprawuje rotacyjną prezydencję Rady, a duńscy parlamentarzyści nie będą kwalifikować się do funkcji przedstawiciela grupy ds. wspólnej kontroli parlamentarnej Europolu w zarządzie Europolu.

- Podczas piątego posiedzenia grupy ds. wspólnej kontroli parlamentarnej Europolu – dwa lata po jej posiedzeniu konstytutywnym i z zachowaniem terminu wyznaczonego podczas posiedzeń Konferencji Przewodniczących Parlamentów Unii Europejskiej – dokonano przeglądu Regulaminu. W przyszłości kontynuowane będą refleksje i prace nad nierozwiązanymi problemami, prawdopodobnie w ramach specjalnej grupy roboczej.

3.2 Agencja Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (Eurojust)

Parlament Europejski i parlamenty narodowe UE zapoczątkowały proces refleksji nad wprowadzeniem wspólnej parlamentarnej oceny działalności Eurojustu, którą to ocenę przewidziano w art. 85 TFUE.

Od czasu utworzenia w 2002 r. Eurojust stał się głównym podmiotem współpracy sądowej w sprawach karnych. W TFUE przewidziano nową podstawę prawną z myślą o przyszłym rozwoju Eurojustu. W 2018 r. Parlament Europejski i Rada przyjęły nowe rozporządzenie w sprawie Eurojustu, które ma stanowić jednolite i udoskonalone ramy prawne dla nowej w pełni samodzielnej Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych.

W rozporządzeniu w sprawie Eurojustu ustanawia się nowy system zarządzania, precyzuje relacje między Eurojustem a Prokuraturą Europejską, wprowadza nowy system ochrony danych, przyjmuje nowe przepisy dotyczące stosunków zewnętrznych Eurojustu oraz wzmacnia rolę Parlamentu Europejskiego i parlamentów narodowych UE w demokratycznym nadzorze nad działalnością Eurojustu.

Z myślą o większej przejrzystości i wzmocnieniu demokratycznego nadzoru nad Eurojustem wzmianowanym w rozporządzeniu przewidziano mechanizm wspólnej oceny działalności Eurojustu przez Parlament Europejski i parlamenty narodowe UE. Ocenę należy przeprowadzić w ramach międzyparlamentarnego posiedzenia komisji w Parlamencie Europejskim w Brukseli przy współudziale członków właściwych komisji Parlamentu Europejskiego i parlamentów narodowych UE. Międzyparlamentarne posiedzenie komisji powinno odbyć się przy pełnym poszanowaniu niezależności Eurojustu w odniesieniu do działań podejmowanych w konkretnych sprawach operacyjnych oraz wymogu zachowania dyskrecji i poufności.

Rozporządzenie w sprawie Eurojustu weszło w życie w grudniu 2018 r., ale zaczęło być stosowane dopiero w grudniu 2019 r., co umożliwiło Eurojustowi i państwom członkowskim przygotowanie się do stosowania nowych przepisów.

Najważniejsze nowości w 2019 r.:

- Na Konferencji Przewodniczących Parlamentów Unii Europejskiej w 2019 r. zwrócono się do nadchodzącej prezydencji fińskiej o przygotowanie wspólnego dokumentu wyjaśniającego na potrzeby międzyparlamentarnego posiedzenia komisji poświęconego ocenie Eurojustu w odniesieniu do aspektów nieprzewidzianych w rozporządzeniu (UE) 2018/1727, aby w 2020 r. w Helsinkach Konferencja Przewodniczących Parlamentów Unii Europejskiej była w stanie wypracować konkluzje dotyczące przedmiotowych kwestii.
- Prezydencja fińska sporządziła w tym celu notatkę, którą omówiono na posiedzeniu sekretarzy generalnych parlamentów Unii Europejskiej w dniach 26–27 stycznia 2020 r. w Helsinkach.

3.3 Europejska Straż Graniczna i Przybrzeżna

Najnowszą zmianą w zakresie stosunków parlamentarnych w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych jest współpraca międzyparlamentarna w zakresie kontroli Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej. Nowe rozporządzenie w sprawie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej¹³, w sprawie którego Komisja Europejska złożyła wnioski w 2018 r. i które przyjęto w 2019 r., stanowi ważny element kompleksowego podejścia UE do migracji i zarządzania granicami. Celem rozporządzenia jest odpowiedź na wyzwania w zakresie migracji oraz na ewentualne przyszłe zagrożenia pojawiające się na granicach zewnętrznych, a także zapewnienie wysokiego poziomu bezpieczeństwa wewnętrznego przy jednoczesnym utrzymaniu swobodnego przepływu osób na terenie Unii.

Europejska Straż Graniczna i Przybrzeżna składa się z organów krajowych oraz Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej. Parlamenti narodowe sprawują kontrolę nad właściwymi organami krajowymi, które to uprawnienie nadano im na podstawie krajowych systemów konstytucyjnych państw członkowskich. Zgodnie z Traktatami Parlament Europejski odpowiada za sprawowanie kontroli nad Europejską Agencją Straży Granicznej i Przybrzeżnej.

Artykuł 112 rozporządzenia (UE) 2019/1896, który dotyczy współpracy międzyparlamentarnej, stanowi, że:

„1. Z uwagi na szczególny charakter Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej przejawiający się tym, że w jej skład wchodzi organy krajowe i Agencja, a także z myślą o tym, aby zapewnić skuteczne sprawowanie kontroli przez Parlament Europejski nad Agencją oraz przez parlamenti narodowe nad ich odpowiednimi organami krajowymi, zgodnie, odpowiednio, z traktatami i prawem krajowym, Parlament Europejski i parlamenti narodowe mogą współpracować w ramach art. 9 protokołu nr 1 w sprawie roli parlamentów narodowych w Unii Europejskiej załączonego do TUE i do TFUE¹⁴.

2. Na zaproszenie Parlamentu Europejskiego i parlamentów narodowych obradujących w związku z ust. 1 dyrektor wykonawczy i przewodniczący zarządu uczestniczą w takich posiedzeniach.

3. Agencja przekazuje parlamentom narodowym swoje roczne sprawozdanie z działalności.”

Współpraca międzyparlamentarna przewidziana w przypadku Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej ma inny, węższy zakres niż w przypadku grupy ds. wspólnej kontroli parlamentarnej Europolu lub międzyparlamentarnej komisji ds. oceny działalności Eurojustu.

Zakres i charakter poszczególnych form współpracy międzyparlamentarnej w obszarze wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych bardzo się różnią. Praktyczne ustalenia, dostosowane do specyfiki każdego mandatu, zapewnią pełne egzekwowanie przepisów dotyczących kontroli oraz osiągnięcie skutków zamierzonych przez współprawodawców.

13 [Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady \(UE\) 2019/1896 z dnia 13 listopada 2019 r. w sprawie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz uchylecia rozporządzeń \(UE\) nr 1052/2013 i \(UE\) 2016/1624.](#)

14 Artykuł 9 Protokołu (nr 1) w sprawie roli parlamentów narodowych w Unii Europejskiej załączonego do Traktatu z Lizbony, który stanowi, że: „Parlament Europejski i parlamenti narodowe wspólnie określają sposób organizacji i wspierania skutecznej i systematycznej współpracy międzyparlamentarnej w ramach Unii”.

4. POSIEDZENIA MIĘDZYPARLAMENTARNE

4.1 Międzyparlamentarne posiedzenia komisji

Komisje Parlamentu Europejskiego każdego roku organizują nawet 20 międzyparlamentarnych posiedzeń komisji, na które zapraszają odpowiednie komisje z parlamentów narodowych UE w celu prowadzenia ukierunkowanych debat. Inne posiedzenia międzyparlamentarne organizuje parlament państwa członkowskiego sprawującego prezydencję Rady.

Międzyparlamentarne posiedzenia komisji okazały się bardzo skutecznym sposobem wymiany poglądów między posłami do Parlamentu Europejskiego a ich krajowymi odpowiednikami. Międzyparlamentarne posiedzenia komisji stanowią nie tylko forum wymiany poglądów na temat kwestii ustawodawczych, dzięki czemu przyczyniają się do lepszego stanowienia prawa, ale także platformę umożliwiającą omawianie kwestii politycznych będących przedmiotem wspólnego zainteresowania oraz spotykane się z Wiceprzewodniczącym / Wysokim Przedstawicielem i komisarzami. Międzyparlamentarne posiedzenia komisji są współorganizowane z inicjatywy co najmniej jednej komisji Parlamentu Europejskiego przy wsparciu Dyrekcji ds. Stosunków z Parlamentami Narodowymi.

W 2019 r., w związku z wyborami do Parlamentu Europejskiego, pięć różnych komisji parlamentarnych zorganizowało zaledwie siedem międzyparlamentarnych posiedzeń komisji¹⁵, podczas których 232 posłów do parlamentów narodowych debatowało ze 190 posłami do Parlamentu Europejskiego.

Komisja Spraw Zagranicznych (AFET) zorganizowała dwa międzyparlamentarne posiedzenia komisji. W dniu 2 kwietnia 2019 r. komisja AFET zorganizowała międzyparlamentarne posiedzenie komisji poświęcone polityce zagranicznej i bezpieczeństwu UE, które podzielono na trzy sesje. Pierwsza sesja była poświęcona wymianie poglądów na temat przyszłości WPZiB. Główne omawiane kwestie dotyczyły wyzwań, przed którymi stoi dziś UE, stanowisk państw członkowskich wobec głosowania większością kwalifikowaną w Radzie nad WPZiB oraz potrzeby skupienia się przez UE na silniejszym przywództwie w zakresie polityki zagranicznej i bezpieczeństwa.

Drugi panel międzyparlamentarnego posiedzenia komisji, w którym uczestniczył główny negocjator UE Michel Barnier, był poświęcony przyszłym relacjom UE ze Zjednoczonym Królestwem po brexicie. Jak stwierdził Michel Barnier: „Wierzę, że jesteśmy w stanie zakończyć te negocjacje w sprawie brexitu w pozytywny sposób, aby UE mogła sprostać licznym wyzwaniom, które stają się coraz poważniejsze, takim jak: zmiana klimatu, gospodarka, wojna technologiczna, migracja i europejska obronność”. Podczas trzeciego panelu omawiano dalsze działania w obszarze europejskiej polityki sąsiedztwa i polityki rozszerzenia z udziałem komisarza do spraw europejskiej polityki sąsiedztwa i negocjacji w sprawie rozszerzenia Johannesha Hahna.

Z okazji Międzynarodowego Dnia Kobiet 2019 Komisja Praw Kobiet i Równouprawnienia (FEMM), wraz z Działem ds. Dialogu Ustawodawczego Dyrekcji ds. Stosunków z Parlamentami Narodowymi, zaprosiła posłów do parlamentów narodowych państw członkowskich UE do udziału w międzyparlamentarnym posiedzeniu komisji poświęconym sile kobiet w polityce.

15 W tym 3 międzyparlamentarne posiedzenia komisji zorganizowane w ramach Europejskiego Tygodnia Parlamentarnego (zob. rozdział 2.1).

Międzyparlamentarne posiedzenie komisji z okazji Międzynarodowego Dnia Kobiet 2019 © UE_PE

Wydarzenie miało dwa zagadnienia przewodnie. W ramach pierwszego panelu omawiano kwestię rzeczywistej siły kobiet w polityce i sposobów jej wzmocnienia. Drugi panel był poświęcony młodym kobietom w polityce. To międzyparlamentarne posiedzenie komisji stanowiło globalne forum wymiany doświadczeń i najlepszych praktyk w celu zwiększenia reprezentacji kobiet w polityce. Posiedzenie podsumowała wiceprzewodnicząca / wysoka przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa Federica Mogherini. Zwróciła ona uwagę na obecny sprzeciw wobec równości płci oraz na to, że mężczyźni muszą pomóc w jej osiągnięciu.

Ożywiona debata międzyparlamentarna na temat europejskiego semestru i jego wpływu na gospodarki krajowe © UE_PE

W dniu 24 września 2019 r. Komisja Gospodarcza i Monetarna (ECON) zaprosiła parlamenty narodowe UE do udziału w międzyparlamentarnym posiedzeniu komisji w celu omówienia zaleceń dla poszczególnych krajów. W dyskusji skupiono się na realizacji priorytetów europejskiego semestru w 2019 r., jak również na priorytetach rocznej analizy wzrostu gospodarczego na 2020 r., która będzie podstawą przyszłorocznego europejskiego semestru.

David McAllister, przewodniczący Komisji Spraw Zagranicznych, Josep Borrell, wiceprzewodniczący / wysoki przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa, oraz Witold Jan Waszczykowski, wiceprzewodniczący Komisji Spraw Zagranicznych, podczas międzyparlamentarnego posiedzenia komisji zorganizowanego wspólnie przez Dział ds. Dialogu Ustawodawczego i Komisję Spraw Zagranicznych w dniu 4 grudnia 2019 r. © UE_PE

W dniu 4 grudnia 2019 r. AFET zorganizowała drugie międzyparlamentarne posiedzenie komisji. To międzyparlamentarne posiedzenie komisji umożliwiło wstępną wymianę poglądów między nowym kierownictwem UE a parlamentarzystami z parlamentów narodowych i Parlamentu Europejskiego na początku nowej kadencji.

W posiedzeniu uczestniczyli Josep Borrell, nowy wiceprzewodniczący / wysoki przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa, oraz Olivér Várhelyi, komisarz do spraw europejskiej polityki sąsiedztwa i negocjacji w sprawie rozszerzenia.

Listę posiedzeń międzyparlamentarnych zorganizowanych przez komisje Parlamentu Europejskiego w 2019 r. oraz bardziej szczegółowe statystyki można znaleźć w załączniku II.

Najważniejsza nowość w 2019 r.:

- W 2019 r. zorganizowano mniej międzyparlamentarnych posiedzeń komisji niż zwykle w związku z wyborami do Parlamentu Europejskiego oraz utworzeniem nowego Parlamentu.

4.2 Współpraca międzyparlamentarna w dziedzinie działań zewnętrznych UE i wielostronne zgromadzenia parlamentarne

W oparciu o obszerną wiedzę fachową zgromadzoną w ramach współpracy na szczeblu komisji Dyrekcja ds. Stosunków z Parlamentami Narodowymi w 2019 r. udzieliła wsparcia i ułatwiła nawiązanie stosunków z parlamentami narodowymi UE w obszarze działań zewnętrznych UE.

Zarówno po stronie Parlamentu Europejskiego, jak i parlamentów narodowych nadal rośnie zainteresowanie współpracą i wymianą najlepszych praktyk w dziedzinie działań zewnętrznych UE.

W dniach 13–14 lutego 2019 r. w Strasburgu Parlament Europejski był gospodarzem 6. Szczytu Przewodniczących (w kontekście G20) i 15. sesji plenarnej Zgromadzenia Parlamentarnej Unii dla Śródziemnomorza (PA-UfM). Obydwa wydarzenia, zorganizowane przez Dział ds. Krajów Euromed i Bliskiego Wschodu (Dyrekcja ds. Regionów – Dyrekcja Generalna ds. Polityki Zewnętrznej Unii Europejskiej (DG EXPO)), otworzył przewodniczący Antonio Tajani. Podczas wydarzeń skupiono się na wyzwaniach związanych z migracją i uchodźcami po obu stronach Morza Śródziemnego.

Kwestie te wywołały ożywioną dyskusję wśród uczestników zarówno podczas Szczytu Przewodniczących, jak i podczas sesji plenarnej PA-UfM. Podczas Szczytu Przewodniczących przemawiali również komisarz do spraw migracji, spraw wewnętrznych i obywatelstwa Dimitris Avramopoulos i sekretarz generalny Unii dla Śródziemnomorza Nasser Kamel.

Pod koniec sesji plenarnej Turcja przejęła prezydencję PA-UfM od Parlamentu Europejskiego. Na sesji plenarnej podjęto decyzję o ustanowieniu siedziby PA-UfM w Rzymie. Ustalenia praktyczne w tym zakresie mają zostać poczynione podczas prezydencji Turcji w PA-UfM.

Ponieważ w 2019 r. odbywały się wybory do Parlamentu Europejskiego, ograniczono współpracę międzyparlamentarną w dziedzinie działań zewnętrznych UE. Dyrekcja ds. Stosunków z Parlamentami Narodowymi ściśle współpracowała jednak z DG EXPO w ramach prowadzonego przez PE programu rezydentury przedakcesyjnej dla parlamentów z Bałkanów Zachodnich oraz gościła posła do parlamentu Czarnogóry, który przybył z wizytą studyjną. Była to dla niego okazja do przyjrzenia się pracy Parlamentu Europejskiego i współpracy międzyparlamentarnej w UE.

W dniach 5–7 września 2019 r. pierwsza wiceprzewodnicząca Mairead McGuinness uczestniczyła w posiedzeniu parlamentów państw G7 w Breście we Francji, na którym reprezentowała przewodniczącego PE Davida Sassolego.

W dniach 24–25 października 2019 r. Zgromadzenie Parlamentarne Rady Europy zorganizowało w Strasburgu Konferencję Przewodniczących Parlamentów Unii Europejskiej. Rada Europy gościła około 60 przewodniczących wraz z 300 innymi delegatami z państw członkowskich Rady Europy i krajów partnerskich, a także z innych zgromadzeń międzynarodowych. Parlament Europejski reprezentowała pierwsza wiceprzewodnicząca Dita Charanzová.

Mowa powitalna wygłoszona przez Liliane Maury Pasquier na Konferencji Przewodniczących Parlamentów UE w Strasburgu dnia 24 października 2019 r. © Rada Europy

Najważniejsze nowości w 2019 r.:

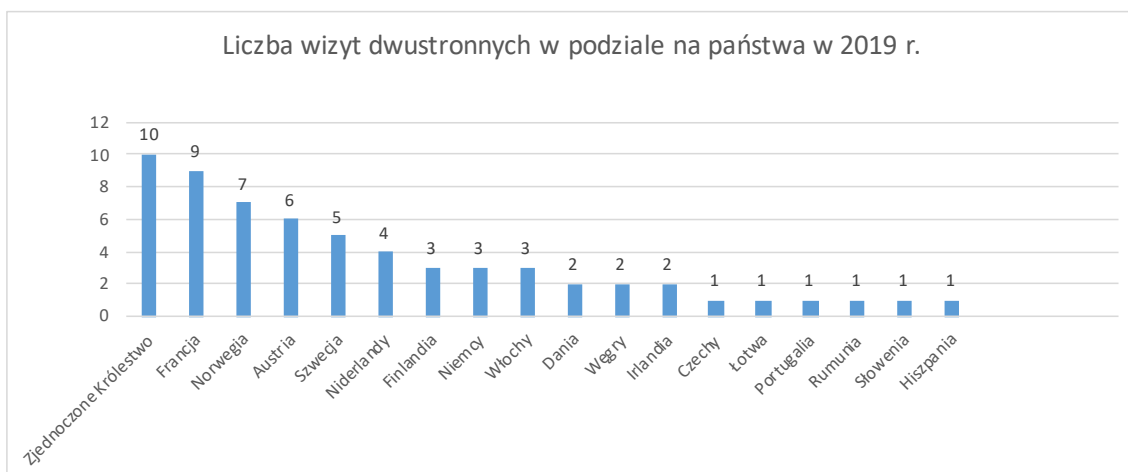
- Kontynuacja współpracy z DG EXPO w ramach programu rezydentury przedakcesyjnej.
- Ustanowienie orientacyjnego kalendarza najważniejszych wielostronnych zgromadzeń parlamentarnych, w których uczestniczą zarówno PE, jak i parlamenty narodowe (Unia Międzyparlamentarna, Zgromadzenie Parlamentarne Rady Europy, Zgromadzenie Parlamentarne Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie itp.) w celu ułatwienia nawiązania stosunków między PE a zainteresowanymi parlamentami narodowymi.

4.3 Wizyty dwustronne przedstawicieli parlamentów narodowych UE w Parlamencie Europejskim

Wizyty dwustronne są stale rozwijającym się narzędziem i formą dialogu międzyparlamentarnego między posłami do parlamentów narodowych a Parlamentem Europejskim. Formuła ta jest wysoce skoncentrowana, dostosowana, elastyczna oraz wydajna pod względów kosztów i czasu. Umożliwia ona dyskusje na temat spraw będących przedmiotem zainteresowania poszczególnych parlamentów narodowych.

W 2019 r. liczba wizyt dwustronnych (62) była niższa niż w roku poprzednim, co w dużej mierze wynikało z wyborów europejskich, w trakcie których Parlament miał przerwę w funkcjonowaniu i prace legislacyjne uległy spowolnieniu. Parlament Europejski gościł liczne wizyty przedstawicieli parlamentu Zjednoczonego Królestwa (10), francuskiego Zgromadzenia Narodowego (9), Norwegii (7) i Austrii (6).

Negocjacje w sprawie brexitu jednoznacznie wpływały na przedmiot i częstotliwość wizyt dwustronnych przedstawicieli parlamentu Zjednoczonego Królestwa w 2019 r.

Liczba wizyt dwustronnych w podziale na państwa w 2019 r.

Wizyty delegacji francuskich w dużej mierze dotyczyły unijnych dossier ustawodawczych, nad którymi trwają obecnie prace.

Parlament Norwegii potwierdził swoje zainteresowanie Unią Europejską i Parlamentem Europejskim, czego wyrazem było siedem delegacji, które odwiedziły różne organy Parlamentu Europejskiego i posłów do PE w 2019 r. Zainteresowanie ze strony parlamentu Norwegii można również postrzegać w kontekście brexitu, ponieważ model norweski, czyli możliwość przystąpienia Zjednoczonego Królestwa do Europejskiego Obszaru Gospodarczego, a więc do międzynarodowej umowy umożliwiającej rozszerzenie jednolitego rynku Unii Europejskiej na kraje nienależące do UE, stanowiły w 2019 r. jeden z wariantów przyszłych stosunków między UE a Zjednoczonym Królestwem.

Wizyty przedstawicieli Rady Narodowej Austrii były w dużej mierze ukierunkowane na dalszą poprawę stosunków roboczych z PE. Delegacje austriackie odwiedziły również Centrum dla Zwiedzających Parlamentu Europejskiego i Dom Historii Europejskiej, aby zebrać opinie i pomysły na ponowne uruchomienie Centrum dla Zwiedzających Parlamentu Austrii w Wiedniu.

Ponadto wizyty dla parlamentarzystów i pracowników były organizowane dla parlamentów państw przejmujących prezydencję Rady UE w ramach programu wsparcia parlamentu prezydencji (zob. rozdział 7.3).

Okazjonalnie i na żądanie Dyrekcja ds. Stosunków z Parlamentami Narodowymi organizuje wizyty studyjne w celu budowania zdolności dla pracowników izb parlamentarnych przechodzących proces dostosowawczy lub modernizujących swoją organizację i wyrażających zainteresowanie funkcjonowaniem Parlamentu Europejskiego.

W załączniku III znajduje się szczegółowa lista wszystkich wizyt (w tym wideokonferencji) przedstawicieli parlamentów narodowych w Parlamencie Europejskim, zorganizowanych w 2019 r. przy wsparciu Dyrekcji ds. Stosunków z Parlamentami Narodowymi.

Najważniejsza nowość w 2019 r.:

- Liczba wizyt dwustronnych zmniejszyła się z 90 w 2018 r. do 62 w 2019 r. w wyniku wyborów europejskich.

4.4 Wykorzystanie wideokonferencji do celów wymiany dwustronnej

Wideokonferencje otwierają nowe możliwości i mogą ułatwiać współpracę międzyparlamentarną. Parlament Europejski jest w stanie udostępnić rozwiązania techniczne umożliwiające przeprowadzenie wideokonferencji ze znakomitą jakością obrazu i dźwięku oraz tłumaczeniem ustnym na kilka języków. Wykorzystanie wideokonferencji może ułatwić regularniejsze kontakty między parlamentarzystami oraz ograniczyć czas podróży i koszty wyjazdów służbowych, a przy tym jest przyjazne dla środowiska. Ogólnie wideokonferencje stanowią racjonalne pod względem kosztów narzędzie organizowania spotkań.

Wideokonferencja w Parlamencie Europejskim © UE_PE

Wideokonferencje mogłyby stać się uzupełnieniem bardziej tradycyjnych posiedzeń międzyparlamentarnych. Prezydencja fińska zorganizowała grupę roboczą w celu zaktualizowania Wytycznych w sprawie współpracy międzyparlamentarnej w UE¹⁶. Grupa robocza uznała, że lepsze wykorzystanie nowoczesnych środków komunikacji mogłoby jeszcze bardziej ułatwić współpracę międzyparlamentarną, zarówno w kontekście dwustronnym, jak i wielostronnym, oraz przedstawiła ten wniosek w sprawozdaniu.

Najważniejsze nowości w 2019 r.:

- W 2019 r. zorganizowano trzy wideokonferencje w kontekście współpracy międzyparlamentarnej.
- Korzystanie z wideokonferencji jest nadal dość ograniczone, częściowo ze względu na ograniczenia techniczne i brak odpowiedniego sprzętu w niektórych parlamentach narodowych.

16 [Ścisłjsza współpraca międzyparlamentarna z wykorzystaniem nowoczesnych technologii.](#)

5. WSPÓŁPRACA LEGISLACYJNA Z PARLAMENTAMI NARODOWYMI UE

5.1 System wczesnego ostrzegania i protokół nr 2 do Traktatu z Lizbony

Zgodnie z zasadą pomocniczości (zapisaną w art. 5 TUE) w dziedzinach, w których Unia Europejska nie posiada wyłącznych kompetencji, podejmuje ona działania jedynie w tym zakresie, w którym cele zamierzonego działania nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, ale mogą zostać lepiej osiągnięte na poziomie Unii. Parlamenti narodowe czuwają nad przestrzeganiem zasady pomocniczości zgodnie z procedurą przewidzianą w tym protokole. Zgodnie z zasadą proporcjonalności zakres i forma działania Unii nie mogą wykraczać poza to, co jest konieczne do osiągnięcia celów traktatów.

Na mocy protokołu nr 2 w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności ustanowiono mechanizm przeglądkowy, tj. system wczesnego ostrzegania. W ramach tego mechanizmu parlamenti narodowe w terminie ośmiu tygodni od daty przekazania projektu aktu ustawodawczego mogą przesłać przewodniczącym instytucji uzasadnioną opinię zawierającą powody, dla których uznają, że dany projekt nie jest zgodny z zasadą pomocniczości.

5.1.1 System wczesnego ostrzegania

W ramach systemu wczesnego ostrzegania opinie parlamentów narodowych UE zalicza się do jednej z następujących kategorii¹⁷:

1. Uzasadniona opinia: jeżeli zostanie przedstawiona Parlamentowi w terminie ośmiu tygodni, o którym mowa w art. 6 protokołu nr 2 do Traktatu z Lizbony¹⁸, i wyraża pogląd, że dany projekt aktu ustawodawczego nie jest zgodny z zasadą pomocniczości;
2. Uwagi: wszelkie inne uwagi niespełniające powyższych kryteriów.

Jeżeli uzasadniona opinia reprezentuje co najmniej jedną trzecią głosów przyznanych parlamentom narodowym, projekt aktu ustawodawczego musi zostać poddany przeglądowi („żółta kartka”). Instytucja, od której pochodzi projekt aktu, może postanowić, że utrzyma, zmieni lub wycofa projekt aktu, uzasadniając tę decyzję. Próg ten jest obniżony do jednej czwartej głosów w przypadku projektów aktów odnoszących się do współpracy policyjnej i wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych.

Jeżeli w ramach zwykłej procedury ustawodawczej parlamenti narodowe co najmniej zwykłą większością głosów zakwestionują zgodność wniosku ustawodawczego z zasadą pomocniczości, a Komisja postanowi podtrzymać swój wniosek, sprawę przekazuje się prawodawcy (Parlamentowi

¹⁷ Zob. dokument Konferencji Przewodniczących Komisji z dnia 15 grudnia 2010 r.: „Wspólne podejście do rozpatrywania – na szczeblu komisji – uzasadnionych opinii parlamentów narodowych oraz wszystkich innych uwag przedkładanych przez parlamenti narodowe”.

¹⁸ Art. 6 protokołu nr 2 w sprawie stosowania zasady pomocniczości i proporcjonalności: „Každy parlament narodowy lub każda izba parlamentu narodowego może, w terminie ośmiu tygodni od daty przekazania projektu aktu ustawodawczego w językach urzędowych Unii, przesłać przewodniczącym Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji uzasadnioną opinię zawierającą powody, dla których uznaje, że dany projekt nie jest zgodny z zasadą pomocniczości. Do parlamentu narodowego lub izby parlamentu narodowego należy konsultowanie się, w stosownym przypadku, z parlamentami regionalnymi mającymi kompetencje prawodawcze”.

Europejskiemu i Radzie). Jeżeli prawodawca uzna, że wniosek ustawodawczy nie jest zgodny z zasadą pomocniczości, może odrzucić go większością głosów wynoszącą 55 % członków Rady lub większością głosów oddanych w Parlamencie Europejskim („pomarańczowa kartka”). Dotychczas procedurę „żółtej kartki” uruchomiono trzykrotnie¹⁹, natomiast nigdy nie skorzystano z procedury „pomarańczowej kartki”.

W Parlamencie Europejskim za monitorowanie przestrzegania zasady pomocniczości w kontekście uzasadnionych opinii²⁰ odpowiedzialna jest Komisja Prawna (JURI). Co sześć miesięcy jednego z członków komisji mianuje się stałym sprawozdawcą ds. pomocniczości na zasadzie rotacji między grupami politycznymi.

Angel Dzhambazki (ECR) pełnił rolę stałego sprawozdawcy ds. pomocniczości w pierwszej połowie 2019 r., zaś w drugim półroczu funkcję tę przejął Nacho Sánchez Amor (S&D). Komisja JURI sporządza również regularnie sprawozdanie dotyczące sprawozdania rocznego Komisji Europejskiej na temat pomocniczości i proporcjonalności.

Antonio Tajani, przewodniczący Komisji Spraw Konstytucyjnych, oraz Nacho Sánchez Amor, stały sprawozdawca ds. pomocniczości w Komisji JURI, uczestniczyli w charakterze głównych prelegentów w 9. konferencji na temat pomocniczości zatytułowanej „Active Subsidiarity: Creating EU Added Value Together” [Aktywna pomocniczość: wspólne tworzenie europejskiej wartości dodanej], która odbyła się w Rzymie dnia 22 listopada 2019 r. Konferencja została zorganizowana wspólnie przez Europejski Komitet Regionów oraz Konferencję Przewodniczących Włoskich Parlamentów Regionalnych.

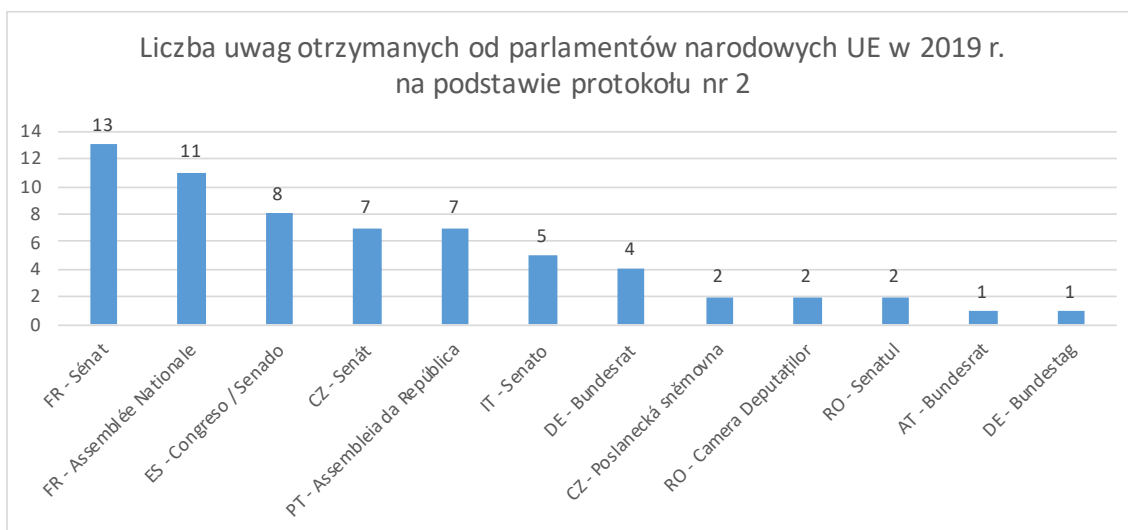
5.1.2 Communications reçues des Parlements nationaux

En 2019, le PE a reçu 63 communications des Parlements nationaux de l'UE au titre du protocole n° 2 sur l'application des principes de subsidiarité et de proportionnalité. Ces communications étaient toutes des contributions et aucun avis motivé n'a été présenté. En 2018, le PE a reçu 473 communications, dont 46 étaient des avis motivés et 427 des contributions. Cette chute de 87 % du nombre de communications entre 2018 et 2019 peut s'expliquer par le fait que 2019 était l'année de clôture de la 8e législature du PE et que la plupart des propositions législatives étaient en phase d'adoption finale. En outre, entre janvier et avril 2019, les Parlements nationaux n'ont reçu que 14 propositions législatives au titre du protocole n° 2.

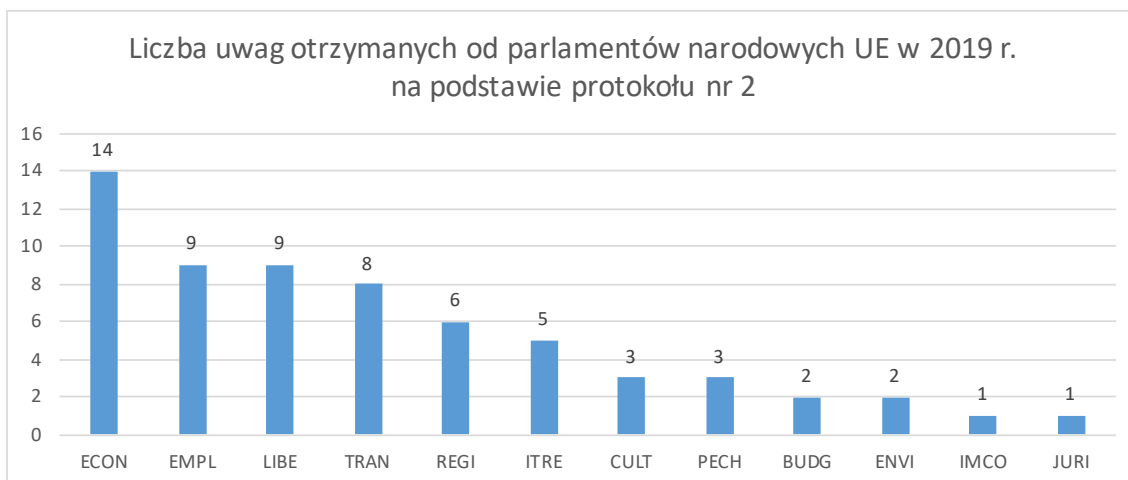
19 W 2012 r. procedurę „żółtej kartki” zastosowano w odniesieniu do wniosku w sprawie rozporządzenia Komisji dotyczącego wykonywania prawa do podejmowania działań zbiorowych w kontekście swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług (rozporządzenie „Monti II”). Komisja ostatecznie wycofała swój wniosek, jednak w przekonaniu, że nie naruszono zasady pomocniczości. Procedurę tę zastosowano ponownie w 2013 r. w związku z wnioskiem dotyczącym rozporządzenia w sprawie ustanowienia Prokuratury Europejskiej. Komisja postanowiła [podtrzymać wniosek](#), gdyż uznała, że jest on zgodny z zasadą pomocniczości. Po raz kolejny procedurę „żółtej kartki” zastosowano w 2016 r., aby wyrazić sprzeciw wobec [wniosku w sprawie zmiany dyrektywy dotyczącej delegowania pracowników](#). Komisja obszernie [uzasadniła](#) podtrzymanie wniosku, stwierdzając, że nie narusza on zasady pomocniczości, gdyż kwestia delegowania pracowników ma z definicji charakter transgraniczny.

20 Pkt XVI załącznika V do Regulaminu Parlamentu Europejskiego stanowi, że Komisja Prawna ma uprawnienia w zakresie „wykładni, stosowania i monitorowania prawa Unii i zgodności aktów unijnych z prawem pierwotnym, a w szczególności wyboru podstawy prawnej oraz przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności”.

Liczba uwag otrzymanych od parlamentów w 2019 r. w podziale na poszczególne izby. Nie otrzymano żadnej uzasadnionej opinii.

W 2019 r. uwagi przedstawiło jedynie 12 z 41 izb. Najbardziej aktywne były parlament francuski (otrzymano 13 uwag od Senatu oraz 11 od Zgromadzenia Narodowego), parlament hiszpański (8), Senat czeski (7) oraz parlament portugalski (7).

Liczba otrzymanych uwag w podziale na komisje. Nie otrzymano żadnej uzasadnionej opinii.

Jeżeli chodzi o komisje, najwięcej uwag otrzymały Komisja Gospodarcza i Monetarna, Komisja Zatrudnienia i Spraw Socjalnych, Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych oraz Komisja Transportu i Turystyki.

Od wejścia w życie Traktatu z Lizbony (od grudnia 2009 r. do grudnia 2019 r.) na mocy protokołu nr 2 do Traktatu z Lizbony ogółem wysłano 887 projektów aktów ustawodawczych do przeanalizowania przez parlamenty narodowe. W odpowiedzi Parlament Europejski otrzymał od parlamentów narodowych 3 335 dokumentów. Spośród nich 474 (14 %) stanowiły uzasadnione opinie, natomiast pozostałe 2 861 stanowiły uwagi dotyczące merytorycznych aspektów wniosków.

Parlamenty narodowe UE częściej powołują się na protokół nr 2, aby wyrażać opinie na temat treści wniosków niż na temat zasady pomocniczości. Może to odzwierciedlać ich pragnienie większego merytorycznego udziału w procesie legislacyjnym.

Dyrekcja ds. Stosunków z Parlamentami Narodowymi zapewnia posłom (przede wszystkim sprawozdawcom), organom politycznym i służbom PE specjalistyczną wiedzę i informacje na temat dokumentów przesłanych przez parlamenty narodowe UE w całym cyklu legislacyjnym, które wykorzystano do sporządzania sprawozdań komisji oraz do negocjacji trójstronnych z Radą. Dyrekcja ta zarządza również bazą danych CONNECT, która zawiera wszystkie uzasadnione opinie i uwagi otrzymane od parlamentów narodowych (zob. rozdział 7.1)²¹.

Najważniejsza nowość w 2019 r.:

- Mniej wniosków ustawodawczych do analizy, ponieważ kadencja parlamentarna dobiegała końca. Starania legislacyjne koncentrowały się na sfinalizowaniu i przyjęciu wniosków.

5.1.3 Comiesięczne zestawienie dokumentów

Dyrekcja ds. Stosunków z Parlamentami Narodowymi opracowuje comiesięczne zestawienie uzasadnionych opinii i uwag przedłożonych na mocy protokołu nr 2. Podaje się w nim wszystkie dokumenty, które wpłynęły od parlamentów/izb od czasu opracowania poprzedniego zestawienia, w odniesieniu do wszystkich dossier ustawodawczych znajdujących się w porządku obrad kolejnej sesji plenarnej PE. Zestawienie jest również dołączane do dokumentacji na posiedzenie Konferencji Przewodniczących Komisji PE, która zbiera się we wtorek podczas każdej sesji plenarnej w Strasburgu. Przed każdą sesją plenarną PE aktualne zestawienie dokumentów jest publikowane również na stronie internetowej Dyrekcji.

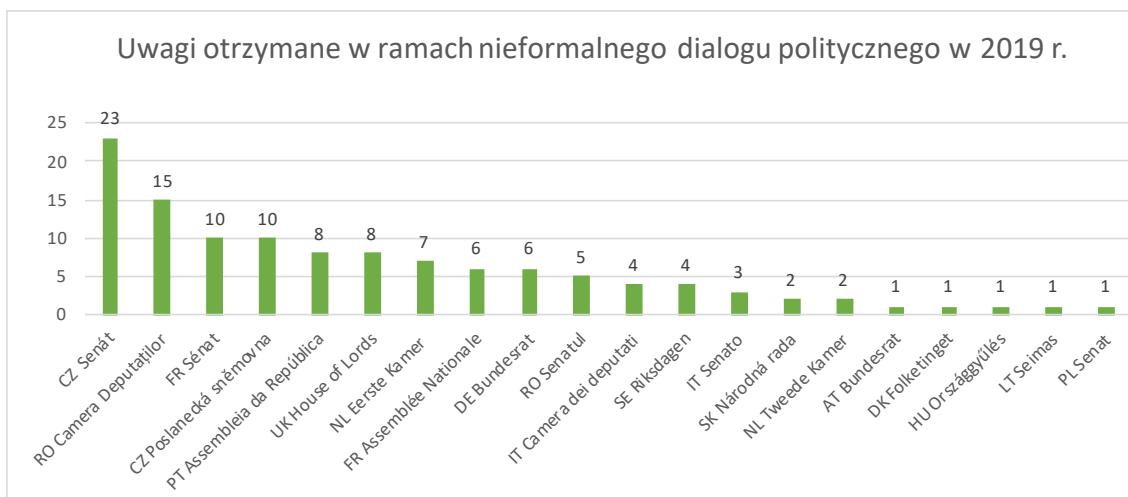
5.2 Nieformalny dialog polityczny i protokół nr 1 do TFUE

Protokół nr 1 do TFUE przewiduje, że parlamenty narodowe UE mogą wyrażać opinie na temat dossier ustawodawczych wchodzących w zakres wyłącznej kompetencji UE oraz na temat dokumentów nieustawodawczych, na przykład dotyczących debat toczących się na szczeblu europejskim, zielonych i białych ksiąg lub komunikatów Komisji. Uwagi te są rozpatrywane w ramach nieformalnego dialogu politycznego.

W 2019 r. parlamenty narodowe UE nadal aktywnie wykorzystywały to narzędzie, przesyłając 118 uwag. Cztery najbardziej aktywne pod tym względem parlamenty/izby w 2019 r. to czeski Senat (23), rumuńska Izba Deputowanych (15), francuski Senat (10) oraz czeska Izba Poselska (10).

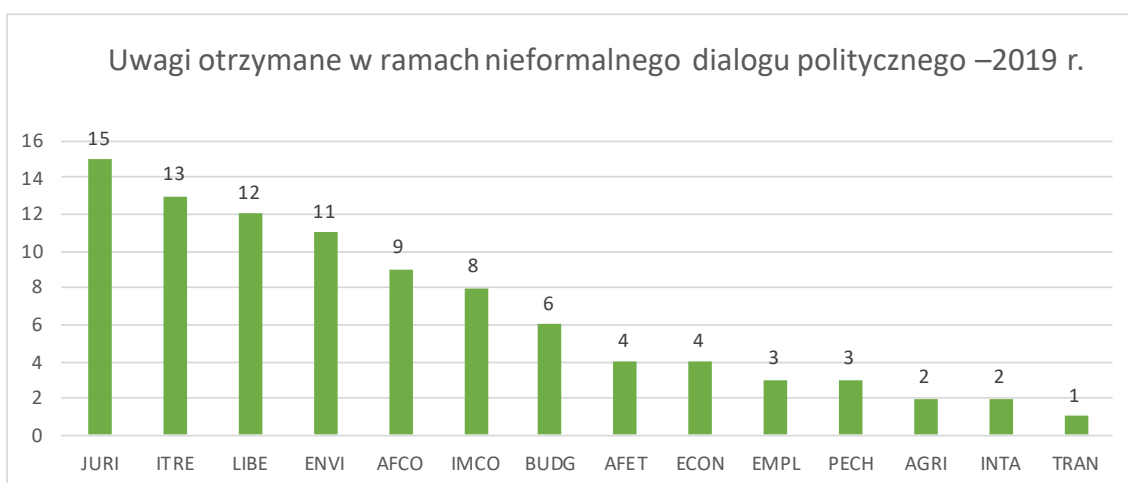
---

21 Baza danych jest dostępna pod adresem: <https://www.europarl.europa.eu/relnatparl/en/connect/welcome.html>

Liczba uwag otrzymanych od parlamentów w 2019 r. w podziale na poszczególne izby.

Komisjom przydzielono łącznie 93 uwagi. Cztery komisje, które otrzymały najwięcej uwag w ramach nieformalnego dialogu politycznego, to Komisja Prawna (JURI – 15), Komisja Przemysłu, Badań Naukowych i Energii (ITRE – 13), Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (LIBE – 12) oraz Komisja Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności (ENVI – 11).

Liczba uwag otrzymanych od parlamentów w 2019 r. w podziale na komisje²².

Od 2009 r. PE otrzymał od parlamentów narodowych UE 2 268 uwag na podstawie protokołu nr 1, które zostały opublikowane w bazie danych CONNECT²³. Szczegółowe statystyki dotyczące uwag otrzymanych w 2019 r. w ramach nieformalnego dialogu politycznego znajdują się w załączniku V.

²² Na wykresie dotyczącym komisji brakuje 20 opinii własnych i 5 opinii wspólnych, które nie zostały przydzielone komisjom.

²³ <http://www.connefop.europarl.europa.eu/connefop/app/?protocol=1>

Najważniejsze nowości w 2019 r.:

- Liczba uwag przekazanych w ramach nieformalnego dialogu politycznego spadła o 54 %, z 259 w 2018 r. do 118 w 2019 r. Spadek ten był najprawdopodobniej wynikiem zakończenia kadencji parlamentarnej (wybory do Parlamentu Europejskiego odbyły się w maju 2019 r.), które skutkowało znaczącym spowolnieniem działalności legislacyjnej instytucji Unii.
- Parlamenti narodowe obecnie częściej załączają do dokumentów przekazywanych zarówno na podstawie protokołu nr 2, jak i protokołu nr 1 streszczenie w języku angielskim. Ułatwia to pracę prawodawców.

6. SIECI I WYMIANA INFORMACJI

6.1 Międzyparlamentarna wymiana informacji w sprawach UE (IPEX)

Celem międzyparlamentarnej wymiany informacji w sprawach UE (IPEX) jest wspieranie współpracy międzyparlamentarnej za pomocą platformy i sieci, które umożliwiają elektroniczną wymianę informacji dotyczących UE między parlamentami Unii. IPEX została uruchomiona jako inicjatywa parlamentów narodowych UE, a rozwinęła się przy wsparciu technicznym ze strony Parlamentu Europejskiego. W 2019 r. 41 izb z 28 parlamentów narodowych oraz Parlament Europejski wykorzystywały IPEX w codziennej pracy. Narzędzie to jest nieustannie doskonałe, by zaspokajać zmieniające się potrzeby użytkowników.

IPEX definiowano w różnorodny sposób – jako „narzędzie”, „platformę” oraz „sieć”. Powyższe trzy określenia świadczą o ewolucji tego instrumentu. Jego ewolucja od narzędzia do sieci była powolna, ale obecnie jest na ukończeniu.

Zob.: www.ipex.eu

W 2019 r. ukończono strategię cyfrową IPEX oraz pierwszy program prac IPEX.

Powołano trzy grupy robocze zajmujące się następującymi zagadnieniami:

- nasileniem promocji IPEX (pod przewodnictwem członka niemieckiego Bundestagu),
- rozbudową sieci IPEX (pod przewodnictwem duńskiego Folketingu, a następnie luksemburskiej Chambre des Députés);
- udoskonaleniem systemu cyfrowego bazy danych IPEX (pod przewodnictwem PE).

Grupy robocze sporządziły sprawozdania i konkretne wnioski dla Rady IPEX dotyczące sposobu dalszego rozwoju IPEX jako siły napędowej inicjatyw w kontekście współpracy międzyparlamentarnej.

Wnioski sporządzone przez grupy robocze przedyskutowano podczas posiedzeń Rady IPEX w Wiedniu (styczeń i maj 2019 r.) oraz w Brukseli (październik 2019 r.). Rada IPEX formalnie przyjęła wyniki prac grup roboczych.

Doroczne spotkanie korespondentów IPEX, które zostało zorganizowane przez prezydentkę austriacką w dniach 14–15 listopada 2019 r. w Wiedniu, stanowiło okazję do przyjęcia nowych formatów dyskusji oraz do wprowadzenia w życie kreatywnych pomysłów, które pozwoliły na dalszy rozwój sieci IPEX. W rezultacie IPEX przechodzi już transformację i ma się stać „punktem kompleksowej obsługi” umożliwiającym wymianę międzyparlamentarną w sprawach UE, do czego wzywały PE oraz parlamenty narodowe.

Kluczowym wskaźnikiem rosnącego znaczenia IPEX dla rozwoju współpracy międzyparlamentarnej była decyzja Parlamentu Europejskiego o zapewnieniu niezbędnych środków na wsparcie rozwoju nowej strony internetowej IPEX w 2020 r. Na podstawie programu prac wdrażającego strategię cyfrową Rada IPEX opracowała nowe formy wymiany między parlamentami, a nowa strona internetowa IPEX powinna umożliwić ich wdrożenie w codziennej pracy. Bez tego rodzaju silnego zaangażowania ze strony PE niemożliwe byłoby wprowadzenie koniecznych usprawnień we współpracy parlamentów w sprawach UE. Ten istotny wkład będący owocem wspólnych starań Dyrekcji ds. Stosunków z Parlamentami Narodowymi oraz Dyrekcji ds. Zasobów (Dyrekcji Generalnej ds. Urzędu Przewodniczącego, DG PRES), Dyrekcji Generalnej ds. Innowacji i Wsparcia Technologicznego (DG ITEC) oraz Gabinetu Sekretarza Generalnego z pewnością stanowił jeden z najlepszych przykładów praktycznego wdrożenia motto „wywieranie wpływu poprzez współpracę” w 2019 r.

Również w 2019 r. w ramach IPEX skutecznie wdrożono nowe ogólne rozporządzenie o ochronie danych (RODO) i opublikowano oświadczenie o ochronie prywatności IPEX wraz z protokołem ustaleń, w którym określono obowiązki współadministratorów danych (Rada IPEX oraz parlamenty narodowe).

Oprócz tych intensywnych działań IPEX w dalszym ciągu pełniła rolę platformy związanej z pomocniczością i kontrolą projektów unijnych aktów prawnych przez parlamenty narodowe.

IPEX obecnie udostępnia ponad 106 000 stron wydanych przez parlamenty narodowe i instytucje unijne, zawierających informacje o kontroli w prawie 80 000 dokumentów opracowanych przez parlamenty narodowe i związanych z około 12 000 dossier. W 2019 r. łączna liczba dokumentów ustawodawczych i nieustawodawczych zarejestrowanych w IPEX wyniosła 811, co stanowi spadek w porównaniu z ubiegłym rokiem wynikający ze zmiany kadencji parlamentarnej (2018 r.: 1119; 2017 r.: 1053; 2016 r.: 1064; 2015 r.: 805).

W 2019 r. stronę internetową IPEX odwiedziło ponad 340 000 pojedynczych użytkowników, co było zgodne z ogólną tendencją z ubiegłych lat (2018 r.: 285 881; 2017 r.: 307 737; 2016 r.: 253 264; 2015 r.: 234 480). Liczba przeglądanych stron – niemal 43 miliony – jest jednak jak dotąd najwyższa, przy czym odnotowano wzrost o ponad 30 milionów stron w porównaniu z 2018 r.

Najważniejsze nowości w 2019 r.:

- Zakończono opracowywanie wykazu propozycji i pomysłów dotyczących treści nowych sekcji strony internetowej IPEX.
- Nastąpiło wzmocnienie roli IPEX jako sieci.

6.2 Europejskie Centrum Badań Parlamentarnych i Dokumentacji (ECPRD)

ECPRD, zarządzane wspólnie przez Parlament Europejski i Zgromadzenie Parlamentarne Rady Europy, skupia jako członków 66 izb parlamentarnych (w tym 41 z Unii Europejskiej) z 54 państw oraz instytucje Unii. Niemal 120 korespondentów i zastępców korespondentów reprezentuje swoje parlamenty w sieci i uczestniczy w głównych działaniach ECPRD, do których należy intensywna wymiana informacji i najlepszych praktyk.

Po raz trzeci Dyrekcja ds. Stosunków z Parlamentami Narodowymi oraz Biuro Analiz Parlamentu Europejskiego (EPRS) z powodzeniem zorganizowały seminarium ECPRD pt. „Empowering through knowledge: Parliamentary research in an era of disinformation and information overload” [Wzmacnianie pozycji dzięki wiedzy: analiza parlamentarna w erze dezinformacji i nadmiaru informacji]. W wydarzeniu wzięło udział 65 uczestników z 33 izb parlamentarnych i organizacji międzynarodowych. Seminarium rozpoczęło się od dyskusji przedstawicieli kadry kierowniczej wyższego szczebla i dyrektorów dotyczącej głównych wyzwań związanych z kierowaniem służbą analityczną, po której omówiono szereg analiz przykładów dotyczących sposobu powitania nowo wybranego Parlamentu.

Podczas kolejnej sesji skoncentrowano się na „kształtowaniu polityki opartej na dowodach”, zapewniając uczestnikom wgląd w ocenę strategii politycznych. Podczas sesji dotyczącej „współpracy z partnerami” Biuro Analiz Kongresu Stanów Zjednoczonych i inne służby Kongresu Stanów Zjednoczonych miały możliwość przedstawienia prowadzonych działań i udzielenia odpowiedzi na pytania. Tematy inspirującej dyskusji obejmowały kształtowanie polityki opartej na dowodach oraz potrzebę kierowania się wytycznymi w zakresie etyki w odniesieniu do niezależności, a także polegania na wiedzy fachowej. Podczas seminarium głos zabrali również pierwsza wiceprzewodnicząca Mairead McGuinness oraz sekretarz generalny PE Klaus Welle.

Sekretariat ECPRD uczestniczył w organizacji łącznie sześciu seminariów i czterech posiedzeń statutowych w ścisłej współpracy z parlamentami pełniącymi rolę gospodarzy.

W 2019 r. parlamenty będące członkami ECPRD złożyły w sieci 306 wniosków o analizę porównawczą, w porównaniu z 333 wnioskami w 2018 r. Otrzymano na nie 7 310 odpowiedzi, co stanowi nieznaczny spadek w stosunku do 7 963 odpowiedzi w 2018 r. Sekretariat ECPRD ściśle monitorował składanie wniosków, aby zapewnić przestrzeganie norm ECPRD. Należy zauważyć, że po raz pierwszy niektóre

służby parlamentów narodowych i Parlament Europejski otrzymały wnioski dotyczące krajowych ustaw o dostępie do informacji publicznej oraz rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 w sprawie dostępu do dokumentów.

Dyrekcja ds. Stosunków z Parlamentami Narodowymi również udzieliła wsparcia służbom PE poprzez ułatwianie przekazywania ich wniosków do sieci ECPRD. Ogółem w 2019 r. PE złożył do sieci ECPRD 16 wniosków. Stanowi to istotny wzrost w porównaniu z 2018 r., kiedy to wniosków PE było tylko pięć. Ponadto PE udzielił 29 odpowiedzi na wnioski z innych parlamentów będących członkami ECPRD – liczba ta jest prawie taka sama jak w 2018 r. (31 odpowiedzi).

Wsparcie ze strony służb IT PE pozostawało kluczowe dla poprawnego funkcjonowania strony internetowej ECPRD i obiegu wniosków w 2019 r. Parlamente będące członkami ECPRD wyraziły swoje zaufanie, że PE zapewni sprawne funkcjonowanie usługi.

Najważniejsza nowość w 2019 r.:

- Wdrożenie nowego ogólnego rozporządzenia o ochronie danych.

6.3 Sieć przedstawicieli parlamentów narodowych UE w Brukseli

Dyrekcja ds. Stosunków z Parlamentami Narodowymi przyjmuje i gości przedstawicieli administracji wyznaczonych przez parlamenty narodowe UE lub ich izby do pracy w Parlamencie Europejskim. Od 1991 r. w celu zacieśnienia współpracy międzyparlamentarnej w UE Parlament Europejski – na życzenie tych przedstawicieli – zapewnia im nieodpłatnie w swojej siedzibie w Brukseli i Strasburgu biura i niezbędne wyposażenie.

Parlamente narodowe UE są reprezentowane przez urzędników krajowych w Brukseli, których gości PE. W dniu 31 grudnia 2019 r. 56 pracowników z 39 izb zajmowało 36 biur w Parlamencie Europejskim²⁴. Przedstawiciele ci regularnie udostępniają informację i dzielą się nią, zarówno między sobą, jak i ze służbami PE, w celu ułatwienia i wspierania międzyparlamentarnej wymiany i współpracy.

Przedstawiciele pracują w tym samym budynku, w którym mieści się Dyrekcja ds. Stosunków z Parlamentami Narodowymi. Tworzy to znaczną synergię i ułatwia kontakty. Dyrekcja w dalszym ciągu organizowała szereg warsztatów dla przedstawicieli parlamentów narodowych. Celem tych warsztatów jest przedstawienie szczególnych obszarów pracy i projektów administracyjnych Parlamentu Europejskiego i prowadzenie nieformalnych dyskusji na powiązane tematy będące przedmiotem wspólnego zainteresowania z myślą o wzajemnym uczeniu się i lepszym zrozumieniu różnych kultur administracyjnych.

W 2019 r. tematami warsztatów były wybory do Parlamentu Europejskiego, brexit, EPRS oraz praca i działalność Dyrekcji Generalnej PE ds. Polityki Wewnętrznej (DG IPOL). We wszystkich spotkaniach uczestniczył zainteresowany dyrektor generalny. Jedne warsztaty poświęcono debacie z sekretarzem generalnym Klausem Wellem.

---

²⁴ W tym sekretariat COSAC i urzędnik ds. informacji IPEX.

Lista przedstawicieli parlamentów narodowych jest dostępna pod adresem:

<http://www.europarl.europa.eu/relnatparl/en/networks/representatives-of-national-parliaments.html>

Najważniejsze nowości w 2019 r.:

- Dalszy rozwój nieformalnych warsztatów z przedstawicielami;
- Przeniesienie biur przedstawicieli z budynku Wiertz do budynku Montoyer.

6.4 Seminaria dla pracowników

W rezolucji PE w sprawie stosowania postanowień Traktatu dotyczących parlamentów narodowych zasugerowano, iż „lepsze współdziałanie i sprawniejsza wymiana informacji między posłami do PE a posłami i urzędnikami parlamentów narodowych mogłyby przyczynić się do usprawnienia kontroli debaty europejskiej na szczeblu krajowym, a tym samym do wsparcia prawdziwie europejskiej kultury parlamentarnej i politycznej”²⁵. W 2019 r. Dyrekcja ds. Stosunków z Parlamentami Narodowymi zorganizowała serię seminariów dla pracowników parlamentów narodowych UE lub ich izb. Zgromadzeni na seminariach pracownicy z parlamentów narodowych i PE mieli okazję przedstawiać i omawiać istotne zagadnienia europejskie, uczyć się od siebie nawzajem i wymieniać się najlepszymi praktykami.

Oprócz współpracy międzyparlamentarnej na szczeblu politycznym ważnym wydarzeniem w ostatnich latach było zorganizowanie seminariów dla pracowników, aby ułatwić wymianę techniczną na poziomie personelu. Seminaria dla pracowników stanowią dla administracji parlamentów ważną platformę pozwalającą prowadzić bardziej szczegółową i ukierunkowaną wymianę informacji na temat obszarów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania. Seminaria dla pracowników stanowią dynamiczny element pracy zarówno PE, jak i parlamentów narodowych UE.

W dniach 19 i 20 marca 2019 r. Dyrekcja ds. Stosunków z Parlamentami Narodowymi wraz z Dyrekcją Generalną ds. Komunikacji zorganizowała seminarium dla pracowników zatytułowane „Communication from a parliamentary perspective” [Komunikacja z perspektywy parlamentarnej], na którym zgromadzono około 62 pracowników parlamentów narodowych lub ich izb. Pracownicy z parlamentów narodowych UE i Parlamentu Europejskiego odbyli ożywioną dyskusję na temat tego, w jaki sposób instytucje powinny komunikować się z obywatelami, oraz podzielili się wiedzą i doświadczeniami. To dwudniowe seminarium było dla uczestników okazją do dyskusji i uzyskania cennego wglądu w praktyki komunikacyjne, zarówno z perspektywy europejskiej, jak i z różnych perspektyw krajowych.

Inne seminarium dla pracowników – na temat europejskiego semestru – zostało zorganizowane przez Dział ds. Wspierania Zarządzania Gospodarczego (DG IPOL) przy wsparciu ze strony Dyrekcji. Pracownicy służb analitycznych parlamentów narodowych UE i PE kontynuują współpracę za pośrednictwem sieci ECPRD (zob. rozdział 6.2).

25 [Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 19 kwietnia 2018 r. w sprawie stosowania postanowień Traktatu dotyczących parlamentów narodowych.](#)

7. NARZĘDZIA I DZIAŁANIA WSPIERAJĄCE

7.1 CONNECT

CONNECT

Dyrekcja ds. Stosunków z Parlamentami Narodowymi zapewnia posłom do PE (przede wszystkim sprawozdawcom), organom politycznym i służbom Parlamentu Europejskiego specjalistyczną wiedzę na temat dokumentów przekazywanych przez parlamenty narodowe na mocy protokołów nr 1 i 2 w całym cyklu legislacyjnym. W tym celu Dyrekcja zarządza bazą danych [CONNECT](#), która zawiera wszystkie dokumenty otrzymane od parlamentów narodowych zgodnie z protokołami nr 1 i 2 od momentu wejścia w życie Traktatu z Lizbony. Uzasadnione opinie związane z systemem wczesnego ostrzegania są dostępne we wszystkich językach urzędowych UE.

Od 2017 r. z bazy danych CONNECT można korzystać na stronie internetowej Dyrekcji²⁶. Wszystkie informacje w bazie CONNECT, w tym uzasadnione opinie i uwagi otrzymane od parlamentów narodowych, są bezpośrednio dostępne za pośrednictwem eCommittee, wspólnej przestrzeni roboczej DG IPOL i DG EXPO, pod numerem procedury, której dotyczą. Powyższe odnosi się nie tylko do uzasadnionych opinii, ale również do wszelkich uwag otrzymanych od parlamentów narodowych UE.

CONNECT umożliwia sprawozdawcom, posłom, asystentom i pracownikom sekretariatów komisji, a także wszystkim zainteresowanym stronom zewnętrznym dostęp do aktualnego i pełnego przeglądu wszystkich dokumentów otrzymanych od parlamentów narodowych w dowolnym momencie danej procedury ustawodawczej. W 2019 r. otrzymano łącznie **181** dokumentów: **63** (35 %) przedłożono w ramach analizy zgodności z zasadą pomocniczości przeprowadzanej na mocy protokołu nr 2, a **118** (65 %) to uwagi przedłożone w ramach nieformalnego dialogu politycznego.

W dniu 31 grudnia 2019 r. w bazie danych CONNECT znajdowało się łącznie **5 675** dokumentów (uzasadnionych opinii i uwag) otrzymanych od parlamentów narodowych UE. **3 322** (59 %) przedłożono w ramach analizy zgodności z zasadą pomocniczości przeprowadzanej na mocy protokołu nr 2, a **2 353** (41 %) – w ramach nieformalnego dialogu politycznego.

Najważniejsze nowości w 2019 r.:

- Propagowanie CONNECT wśród nowo wybranych posłów do Parlamentu Europejskiego w comiesięcznym zestawieniu uzasadnionych opinii i uwag wysyłanym do posłów do Parlamentu Europejskiego;
- Spadek liczby dokumentów w wyniku tego, że w 2019 r. odbyły się wybory.

²⁶ <https://www.europarl.europa.eu/relnatparl/en/connect.html>

7.2 Wykaz odpowiadających sobie komisji (CorCom)

CORCOM

Wykaz odpowiadających sobie komisji (CorCom) jest źródłem informacji o komisjach parlamentów narodowych odpowiadających komisjom Parlamentu Europejskiego. Zawiera również informacje na temat poszczególnych sekretariatów komisji parlamentów narodowych UE i sekretariatów komisji PE. Informacji zawartych w wykazie dostarczają stali przedstawiciele parlamentów narodowych UE przebywający w Brukseli.

Po przyjęciu w maju 2009 r. rezolucji w sprawie rozwoju stosunków między parlamentami narodowymi UE a Parlamentem Europejskim (sprawozdawca Elmar Brok) zmieniono odpowiednio Regulamin Parlamentu Europejskiego, który obecnie stanowi, że „komisja parlamentarna może bezpośrednio prowadzić dialog z parlamentami narodowymi na szczeblu komisji w ramach środków budżetowych przewidzianych na ten cel. Dialog ten może obejmować właściwe formy współpracy przedustawodawczej i poustawodawczej” (art. 150 ust. 3).

Aplikacja CorCom jest stale udoskonalana w celu zaspokajania zmieniających się potrzeb użytkowników. CorCom stał się aplikacją internetową, bardziej przyjazną dla użytkownika i posiadającą cały wachlarz nowych funkcji. Liczba stron przeglądanych miesięcznie wynosi średnio 392.

7.3 Program wsparcia parlamentu prezydencji

Parlament Europejski stale wspiera ścisłą współpracę między swoją administracją a administracją parlamentów narodowych, w szczególności na etapie przygotowawczym wymiaru parlamentarnego każdej prezydencji Rady UE. Parlament Europejski oferuje każdemu parlamentowi państwa, które ma sprawować prezydencję, możliwość uczestnictwa w programie w Brukseli w celu przygotowania działań w kontekście parlamentarnego wymiaru prezydencji. Parlament Europejski może zapewnić parlamentowi państwa sprawującego prezydencję dostosowany do potrzeb program wsparcia sporządzony na podstawie konkretnych wniosków, potrzeb i priorytetów. Inicjatywa ta daje możliwość budowania sieci i nawiązywania osobistych kontaktów z wszystkimi zaangażowanymi osobami oraz pozwala na skuteczne dzielenie się informacjami i wiedzą fachową, ułatwiając w ten sposób dalszą pracę i zapewniając spójność. Parlament Europejski może uczestniczyć w kosztach programu na zasadzie podziału kosztów z odpowiednim parlamentem.

W ostatnich latach szereg państw członkowskich UE sprawowało prezydencję Rady UE po raz pierwszy. Parlamenti z tych krajów były szczególnie zainteresowane organizowanym przez PE programem wsparcia związanym z prezydencją. W tym kontekście Dyrekcja ds. Stosunków z Parlamentami Narodowymi zorganizowała wiosną 2019 r. trzy wizyty studyjne dla dziewięciu urzędników

27 [Résolution du Parlement européen du 7 mai 2009 sur le développement des relations entre le Parlement européen et les parlements nationaux en vertu du traité de Lisbonne](#)

28 CorCom est à usage interne uniquement et disponible sur l'intranet du Parlement européen.

Saboru chorwackiego, którzy mieli być odpowiedzialni za przygotowanie parlamentarnego wymiaru chorwackiej prezydencji. Spotkania te obejmowały kontakty z sekretariatami właściwych komisji Parlamentu Europejskiego i innymi służbami, z urzędnikiem IPEX, sekretariatem COSAC i z przedstawicielami kilku parlamentów narodowych z państw, które ostatnio sprawowały prezydencję Rady UE.

Celem tych spotkań była wymiana doświadczeń i najlepszych praktyk w zakresie organizacji głównych posiedzeń i konferencji międzyparlamentarnych, takich jak COSAC, Międzyparlamentarna Konferencja ds. Stabilności, Koordynacji i Zarządzania Gospodarczego w UE, Międzyparlamentarna Konferencja ds. Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa oraz Wspólnej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony i spotkania GWKP.

Ponadto Dyrekcja ds. Stosunków z Parlamentami Narodowymi ułatwiła wizyty dwustronne ze strony parlamentów fińskiego i niemieckiego, które stanowiły przygotowanie do ich prezydencji. Wszyscy uczestnicy programu potwierdzili, że dzielenie się doświadczeniami i wyciągnięte wnioski oraz ustanowiona ścisła współpraca były szczególnie przydatne w zapewnianiu lepszego planowania parlamentarnego wymiaru prezydencji.

Najważniejsze nowości w 2019 r.:

- Organizacja w PE w Brukseli programu kompleksowego wsparcia dla pracowników chorwackiego parlamentu, który miał po raz pierwszy sprawować prezydencję;
- Organizacja dostosowanych do potrzeb programów dla parlamentów państw, które mają sprawować prezydencję (tych, które nie będą sprawować prezydencji po raz pierwszy).

7.4 Publikacje Dyrekcji ds. Stosunków z Parlamentami Narodowymi

Dyrekcja ds. Stosunków z Parlamentami Narodowymi wydaje szereg publikacji. Jedną z tych publikacji – „Spotlight on Parliaments in Europe” [Parlamenty w Europie w centrum uwagi] – podsumowuje informacje na temat wybranych aktualnych zagadnień poruszanych przez parlamenty w ramach sieci ECPRD.

Ponadto program tygodniowy [Weekly Agenda] zawiera informacje na temat prac z udziałem parlamentów narodowych, aby zwiększyć przejrzystość i widoczność licznych podejmowanych działań międzyparlamentarnych. Aktualne zestawienie dokumentów [State of Play Note] dostarcza informacji na temat uzasadnionych opinii i uwag otrzymanych od parlamentów narodowych.

Publikacja „Spotlight on Parliaments in Europe” podsumowuje informacje na temat wybranych aktualnych zagadnień poruszanych przez parlamenty w ramach sieci ECPRD.

W 2019 r. Dyrekcja przygotowała dwa wydania:

- Edycja Spotlight nr 24 – luty 2019 r. – Monitorowanie transpozycji dyrektyw i środków wykonawczych rozporządzeń UE;
- Edycja Spotlight nr 25 – listopad 2019 r. – Okręgi wyborcze w krajowych wyborach parlamentarnych.

Publikacje są dostępne na [stronie internetowej Dyrekcji](#).

Program tygodniowy jest rozsyłany w piątek pocztą elektroniczną do wszystkich posłów do Parlamentu Europejskiego i do służb Parlamentu Europejskiego. W 2019 r. rozesłano 36 programów tygodniowych. Publikacja obejmuje wydarzenia międzyparlamentarne w ciągu najbliższych dwóch tygodni, takie jak wizyty dwustronne, konferencje międzyparlamentarne i międzyparlamentarne posiedzenia komisji. Zawiera informacje dotyczące daty, miejsca i zaangażowanych służb PE.

Dyrekcja opracowuje również comiesięczne zestawienie uzasadnionych opinii i uwag przedłożonych przez parlamenty narodowe (zob. rozdział 5.1.3).

Ponadto prowadzi stronę internetową zawierającą informacje na temat przyszłych działań i publikacji Dyrekcji.

8. DYREKCJA DS. STOSUNKÓW Z PARLAMENTAMI NARODOWYMI

Rok 2019 był dla Dyrekcji ds. Stosunków z Parlamentami Narodowymi kolejnym rokiem rozwoju i współpracy. Charakteryzował się licznymi działaniami, pojawieniem się nowych współpracowników i partnerów, udziałem w spotkaniach międzyparlamentarnych na wysokim szczeblu, zacieśnieniem powiązań z innymi służbami Parlamentu Europejskiego oraz ważnymi wydarzeniami.

Zgodnie z mottem DG ds. Urzędu Przewodniczącego „Wywieranie wpływu poprzez współpracę” Dyrekcja nadal świadczyła posłom i sekretariatowi PE usługi i zapewniała doradztwo niezbędne do dalszego rozwoju współpracy instytucjonalnej i dialogu ustawodawczego z parlamentami narodowymi UE.

Dyrekcja zapewnia wsparcie działań międzyparlamentarnych, uczestniczy we wdrażaniu postanowień Traktatu dotyczących współpracy międzyparlamentarnej oraz pełni rolę centrum informacji o parlamentach narodowych UE. Reprezentuje Parlament Europejski w administracyjnych sieciach współpracy międzyparlamentarnej. Zarządza kontaktami z urzędnikami reprezentującymi parlamenty narodowe UE w Brukseli oraz utrzymuje ścisłe kontakty z ich administracją.

Dyrekcja wyraża podziękowania za stałe wsparcie ze strony sekretarza generalnego i zastępcy sekretarza generalnego oraz wszystkich służb w dyrekcjach generalnych PE, z którymi współpracuje.

Dyrektor: Katrin Ruhrmann

W skład Dyrekcji wchodzi dwa działy:

Dział ds. Dialogu Ustawodawczego

Dział ds. Dialogu Ustawodawczego jest odpowiedzialny głównie za dialog polityczny i ustawodawczy z parlamentami narodowymi. Planuje, koordynuje i organizuje posiedzenia międzyparlamentarne na szczeblu komisji, w tym międzyparlamentarne posiedzenia komisji, Europejski Tydzień Parlamentarny i GWKP. Dba również o monitorowanie analizy zgodności z zasadą pomocniczości oraz śledzi wraz ze sprawozdawcami i komisjami wdrażanie protokołu nr 2 w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności. Ponadto dział ten organizuje seminaria tematyczne z udziałem administracji Parlamentu Europejskiego i parlamentów narodowych oraz jest odpowiedzialny za bazy danych CONNECT i CorCom.

Kierownik Działu: Jesús Gómez

Dział Współpracy Instytucjonalnej

Zakres kompetencji Działu Współpracy Instytucjonalnej obejmuje uregulowaną współpracę wielostronną, tj. KPPUE, posiedzenia sekretarzy generalnych parlamentów UE i COSAC. Dział zajmuje się również istniejącymi sieciami, w szczególności IPEX i ECPRD, a także prowadzi współpracę z DG EXPO i koordynuje programy wsparcia parlamentów państw sprawujących prezydencję oraz wizyty w celu budowania zdolności.

Kierownik Działu: Pekka Nurminen

Niniejsze sprawozdanie, jak również dodatkowe informacje dotyczące stosunków Parlamentu Europejskiego z parlamentami narodowymi UE, można znaleźć na stronie internetowej PE:

<http://www.europarl.europa.eu/relnatparl/en/home/news.html>

ZAŁĄCZNIKI

ZAŁĄCZNIK I – Posiedzenia COSAC – Tematy i główni prelegenci w 2019 r.

Wydarzenie COSAC	Miejsce, data	Tematy	Główni prelegenci / uczestnicy dyskusji z ramienia Parlamentu Europejskiego
Posiedzenie przewodniczących	Bukareszt, 20–21 stycznia 2019 r.	I Priorytety rumuńskiej prezydencji Rady UE II Zwiększanie spójności i zapewnianie konwergencji poprzez instrumenty WRF	
LXI posiedzenie plenarne COSAC	Bukareszt, 23–25 czerwca 2019 r.	I Osiągnięcia rumuńskiej prezydencji Rady UE II Perspektywy dla międzynarodowych stosunków handlowych UE; przyszłość stosunków między UE a Zjednoczonym Królestwem w kontekście brexitu III Europejski obszar edukacji jako czynnik kształtujący i wzmacniający jednolity rynek IV Gospodarka oparta na innowacji, postępie technologicznym i społecznym wpływie UE; rola parlamentów narodowych w promowaniu „nowej gospodarki” UE	
Posiedzenie przewodniczących	Helsinki, 21–22 lipca 2019 r.	I Prezentacja priorytetów fińskiej prezydencji Rady UE II Jakiego budżetu wymaga europejska polityka?	
LXII posiedzenie plenarne COSAC	Helsinki, 1–3 grudnia 2019 r.	I Fińska prezydencji Rady UE II Promowanie praworządności w UE oraz Karty praw podstawowych Unii Europejskiej III Przemówienie – Maroš Šefčovič IV Zwycięska strategia klimatyczna dla Europy V Przemówienie – Michel Barnier	Mairead McGuinness, pierwsza wiceprzewodnicząca Parlamentu Europejskiego

Więcej informacji na temat programów posiedzeń COSAC, publikowanych przez poszczególne prezydencje, znajduje się na stronie internetowej IPEX: www.ipex.eu

ZAŁĄCZNIK II – Posiedzenia międzyparlamentarne organizowane przez komisje Parlamentu Europejskiego w Brukseli²⁹ w 2019 r.

			Liczba uczestników:				
Data	Komisja Parlamentu Europejskiego	Wydarzenie		Parlamenty narodowe			PE
		Rodzaj posiedzenia	Tytuł posiedzenia	Posłowie	Parlamenty	Izby	
18–19 lutego 2019 r.	ECON EMPL BUDG	Europejski Tydzień Parlamentarny: • Konferencja w sprawie Europejskiego Semestru	Międzyparlamentarna Konferencja ds. Stabilności, Koordynacji i Zarządzania Gospodarczego w Unii Europejskiej	128	27	35	Dzień 1. posiedzenia plenarnego: 11 Dzień 2. posiedzenia plenarnego: 21 międzyparlamentarne posiedzenie komisji ECON: 13 międzyparlamentarne posiedzenie komisji BUDG: 9 międzyparlamentarne posiedzenie komisji EMPL: 5
7 marca 2019 r.	FEMM	Międzyparlamentarne posiedzenie komisji	Siła kobiet w polityce	23	17	19	15
1er-2 avril 2019	AFET	Międzyparlamentarne posiedzenie komisji	Unijna polityka zagraniczna i bezpieczeństwo	31	27	32	41
24 septembre 2019	ECON	Międzyparlamentarne posiedzenie komisji	Zalecenia dla poszczególnych krajów	12	7	9	43
4 décembre 2019	AFET	Międzyparlamentarne posiedzenie komisji	Priorytety polityki zagranicznej UE w nowym cyklu instytucjonalnym	38	19	25	32
Łączna liczba uczestników				232			190

²⁹ O ile nie wskazano inaczej, wszystkie posiedzenia mają charakter międzyparlamentarnych posiedzeń komisji.

ZAŁĄCZNIK III – Wizyty przedstawicieli parlamentów narodowych UE³⁰ w Parlamencie Europejskim (w tym wideokonferencje) w 2019 r.

Data	Państwo i izba	Visiteur	Z kim gość spotkał się w Parlamencie Europejskim	Rodzaj	Liczba uczestniczących posłów	Liczba uczestniczących pracowników
9 stycznia 2019 r.	NIDERLANDY – Tweede Kamer	Posłowie	Posłowie do Parlamentu Europejskiego Tang i Rosati	Posłowie	2	1
22 stycznia 2019 r.	NORWEGIA – Storting	Delegacja Komisji Pracy i Spraw Socjalnych	Posłowie do Parlamentu Europejskiego Ulvskog i Lenaers	Posłowie	10	1
24 stycznia 2019 r.	NORWEGIA – Storting	Pracownicy Konfederacji Przedsiębiorczości Norweskiej	Personel IPE	Personel		26
29 stycznia 2019 r.	WŁOCHY – Senato	Delegacja Komisji Spraw Europejskich	Wiceprzewodniczący Castaldo, posłanki do Parlamentu Europejskiego Toia i Gardini	Posłowie	3	1
30 stycznia 2019 r.	WĘGRY – Országgyűlés	Wizyta studyjna nowych posłów do parlamentów narodowych	Wiceprzewodnicząca Járóka, węgierscy posłowie do Parlamentu Europejskiego, personel IPE	Posłowie	12	8
31 stycznia 2019 r.	WŁOCHY – Camera dei Deputati	Komisja ds. Polityk UE (wideokonferencja)	Włoscy posłowie do Parlamentu Europejskiego zasiadający w AFCCO	Posłowie	NN	
4 lutego 2019 r.	ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO – Izba Lordów	Delegacja Komisji ds. wyjścia z UE	Poseł do Parlamentu Europejskiego Verhofstadt, posłowie do Parlamentu Europejskiego z grupy sterującej ds. brexitu	Posłowie	15	3
5-6 lutego 2019 r.	ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO – Izba Lordów	Personel	Poseł do Parlamentu Europejskiego Corbett, personel IPE	Personel		2
5 lutego 2019 r.	FRANCJA – Assemblée Nationale	Posłowie	Posłowie do Parlamentu Europejskiego Omarjee i Manscour	Posłowie	2	2
5 lutego 2019 r.	NIEMCY – Bundestag	Komisja Spraw UE	Przewodniczący AFET McAllister, posłowie do Parlamentu Europejskiego Fleckenstein, Olbrycht i Thomas	Posłowie	20	14

30 Parlamenty narodowe UE, parlament Norwegii, Rada Nordsycka.

5-6 lutego 2019 r.	NIEMCY – Bundestag	Podkomisja ds. prawa Unii	Posłowie do Parlamentu Europejskiego Sippel, Melo, Regner, Zwiefka, Rozière	Posłowie	6	2
6 lutego 2019 r.	NIEMCY – Bundestag	Komisja Spraw UE; Podkomisja ds. budżetu	Przewodnicząca CONT Gräßle, posłowie do Parlamentu Europejskiego Thomas, Olbrycht, Deprez, Geier	Posłowie	6	7
6-7 lutego 2019 r.	SZWECJA – Riksdag	Przewodniczący	Przewodniczący Tajani, pierwsza wiceprzewodnicząca McGuinness	Przewodniczący		
6-7 lutego 2019 r.	NORWEGIA – Storting	Posłowie	Wiceprzewodnicząca Hautala, posłowie do Parlamentu Europejskiego Hökmark, Kari, Dohrmann, personel PE	Posłowie	12	2
19 lutego 2019 r.	AUSTRIA – Bundesrat	Delegacja Komisji ds. UE	Posłowie do Parlamentu Europejskiego Freund, Kadenbach, Karas, Schmidt	Posłowie	14	2
20 lutego 2019 r.	FRANCJA – Assemblée Nationale	Wizyta posłów do parlamentu narodowego dotycząca strategii w dziedzinie tworzyw sztucznych	Posłanka do Parlamentu Europejskiego Ries	Posłowie	2	1
20 lutego 2019 r.	FRANCJA – Assemblée Nationale	Posłowie	Przewodniczący PECH Cadez	Posłowie	2	3
20 lutego 2019 r.	FRANCJA – Assemblée Nationale	Wizyta posłów do parlamentów narodowych dotycząca systemu fiskalnego Stanów Zjednoczonych względem obywateli Francji urodzonych w Stanach Zjednoczonych	Posłanki do Parlamentu Europejskiego Berès, Rozière	Posłowie	2	1
21 lutego 2019 r.	SZWECJA – Riksdag	Komisja Spraw UE	Przewodnicząca AFCO Hübner	Posłowie	15	7
25 lutego 2019 r.	NORWEGIA – Storting	Personel Partii Centrum	Posłowie do Parlamentu Europejskiego Jäätteenmäki, Federley	Personel		17
7-8 marca 2019 r.	ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO – Izba Lordów	Personel Biblioteki Izby Lordów	Posel do Parlamentu Europejskiego Corbett, personel PE	Personel		8
18 marca 2019 r.	ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO – Izba Lordów	Sekretarz i doradca sekretarza Komisji Kontroli Spraw Europejskich	Personel PE	Personel		3

Data	Państwo i izba	Visiteur	Z kim gość spotkał się w Parlamencie Europejskim	Rodzaj	Liczba uczestniczących posłów	Liczba uczestniczących pracowników
18–19 marca 2019 r.	CZECHY – Senát	Senator	Posel do Parlamentu Europejskiego Niedermayer, personel PE	Posel do parlamentu narodowego	1	
18–19 marca 2019 r.	SZWECJA – Riksdag	Poslowie do Parlamentu Europejskiego	Szwedzcy poslowie do Parlamentu Europejskiego, personel PE	Poslowie	3	
19 marca 2019 r.	AUSTRIA – Nationalrat	Wolfgang Sobotka, przewodniczący	Poslowie do Parlamentu Europejskiego Becker, Karas, Mlinar, Schmidt, Vilimsky, Waitz	Przewodniczący	1	2
19 marca 2019 r.	HISZPANIA – Senado	Pío García-Escudero, przewodniczący Senado	Przewodniczący Tajani, poslowie do Parlamentu Europejskiego Díaz de Mera, González Pons	Przewodniczący	1	4
19 marca 2019 r.	HISZPANIA – Congreso de los Diputados	Ana Pastor, przewodnicząca Congreso	Przewodniczący Tajani, poslowie do Parlamentu Europejskiego Díaz de Mera, González Pons	Przewodniczący	1	3
20 marca 2019 r.	IRLANDIA – Parliament Irlandii	Przewodnicząca Wspólnego Komitetu ds. języka irlandzkiego	Personel IPE	Poslowie	1	1
27 marca 2019 r.	NORWEGIA – Storting	Personel regionalny Norweskiego Związku Władz Lokalnych i Regionalnych	Personel IPE	Personel		22
1 kwietnia 2019 r.	FRANCJA – Assemblée Nationale	Poslowie	Poslowie do Parlamentu Europejskiego Pargneaux, Válean	Poslowie	3	
3 kwietnia 2019 r.	NORWEGIA – Storting	Personel Norweskiego Organu Ochrony Danych	Personel IPE	Personel		10
3 kwietnia 2019 r.	FINLANDIA – Eduskunta	Personel odpowiedzialny za przygotowanie piątego posiedzenia GWKP	Personel PE	Personel		1
8 kwietnia 2019 r.	NIDERLANDY – Tweede Kamer	Delegacja Komisji Spraw Socjalnych	Poslowie do Parlamentu Europejskiego Lenaers, Jongertius	Poslowie	5	5

16 kwietnia 2019 r.	FRANCJA – Assemblée Nationale	Posłowie	Posłowie do Parlamentu Europejskiego Morin-Chartier, Guillaume, Berès, Riquet, Bay, Corazza-Bildt, Sekretarz Generalny Welle	Posłowie	2	
16 maja 2019 r.	FINLANDIA – Eduskunta	Personel Departamentu Komunikacji i Informacji	Personel IPE	Personel		4
21 maja 2019 r.	WĘGRY – Országgyűlés	Personel z państw Grupy Wyszehradzkiej (HU, CZ, PL, SK)	Personel parlamentów Grupy Wyszehradzkiej	Personel		6
23 maja 2019 r.	AUSTRIA – Nationalrat	Personel	Personel IPE	Personel		11
26 czerwca 2019 r.	SZWECJA – Riksdag	Personel	Personel IPE	Personel		2
11 września 2019 r.	ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO – Izba Lordów	Członkowie Izby Lordów	Pierwsza wiceprzewodnicząca McGuinness, przewodniczący AFET McAllister, przewodniczący AFCO Tajani, zastępca sekretarza generalnego Winkler	Posłowie	1	1
12 września 2019 r.	ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO – Izba Lordów	Personel	Posłowie do Parlamentu Europejskiego Monteith, Brown, personel PE	Personel		6
18 września 2019 r. ³¹	FRANCJA – Assemblée Nationale	Biurow Komisji Spraw Europejskich	Posłowie do Parlamentu Europejskiego Aubry, Schirdewan, Danjean, García Pérez	Posłowie	10	2
23 września 2019 r.	AUSTRIA – Nationalrat	Przewodniczący	Przewodniczący Sassoli, wiceprzewodniczący Karas, posłanka do Parlamentu Europejskiego Edtstadler	Przewodniczący Posłowie	1	5
23 września 2019 r.	NIDERLANDY – Tweede Kamer	Personel	Personel IPE	Personel		16
24 września 2019 r.	IRLANDIA – Parlament Irlandii	Komisja Spraw UE	Irlandzcy posłowie do Parlamentu Europejskiego	Posłowie	11	
25 września 2019 r.	DANIA – Folketing	Delegacja Komisji Spraw Europejskich	Posłanka do Parlamentu Europejskiego Schaldemose, personel PE	Posłowie	14	2

31 Wizyta miała miejsce w Strasburgu.

Data	Państwo i izba	Visiteur	Z kim gość spotkał się w Parlamencie Europejskim	Rodzaj	Liczba uczestniczących posłów	Liczba uczestniczących pracowników
30 września 2019 r.	AUSTRIA – Nationalrat	Personel	Personel PE	Personel		1
3 października 2019 r.	NORWEGIA – Storting	Personel Misji Norwegii przy Unii Europejskiej	Personel PE	Personel		18
2–3 października 2019 r.	ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO – Izba Lordów	Wizyta sekretarzy w celu zapoznania się z funkcjonowaniem PE	Personel PE	Personel		3
7–11 października 2019 r.	PORTUGALIA – Assembleia da República	Wizyta personelu w sprawie europejskiego semestru	Personel PE	Personel		1
9 października 2019 r.	Komisja Parlamentarna EFTA	Posłowie	Pierwsza wiceprzewodnicząca McGuinness, przewodniczący AFET McAllister, przewodnicząca IMCO De Sutter, przewodniczący INTA Lange, posłowie do Parlamentu Europejskiego Schwab, Danielsson	Posłowie	6	2
10 października 2019 r.	FRANCJA – Assemblée Nationale	Członkowie grupy roboczej ds. brexitu	Koordynator grupy sterującej ds. brexitu Verhofstadt	Posłowie	3	1
11 października 2019 r.	SZWECJA – Riksdag	Personel Departamentu Usług	Personel PE	Personel		4
22–23 października 2019 r. ³²	ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO – Izba Lordów	Delegacja Komisji Specjalnej ds. UE	Posłanki do Parlamentu Europejskiego Bearder, Porritt, Voaden, przewodniczący McAllister, posłowie do Parlamentu Europejskiego Kirton-Darling, Long, Smith, Moraes, Hübner, Lange, koordynator grupy sterującej ds. brexitu Verhofstadt	Posłowie	5	1
5 listopada 2019 r.	FRANCJA – Assemblée Nationale	Poseł do parlamentu narodowego	Przewodnicząca ECON Tinagli	Posłowie	1	1

³² Wizyta miała miejsce w Strasburgu.

18 listopada 2019 r.	DANIA – Folketing	Duńskie Ministerstwo Transportu oraz delegacja Komisji ds. Transportu	Przewodnicząca TRAN Delli, posłowie do Parlamentu Europejskiego Vind, Gade, Ertug, personel PE	Posłowie	11	6
20 listopada 2019 r.	AUSTRIA – Nationalrat	Personel	Personel PE	Personel		6
20–21 listopada 2019 r.	ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO – Izba Lordów	Wizyta personelu w sprawie handlu towarami i granic	Personel PE	Personel		8
21 listopada 2019 r.	FINLANDIA – Eduskunta	Zespół fińskiej prezydencji	Personel PE	Personel		2
2 grudnia 2019 r.	NIDERLANDY – Tweede Kamer	Komisja Tymczasowa ds. Cyfrowej Przyszłości	Posłowie do Parlamentu Europejskiego Berendsen, Tang, van Sparrentak oraz personel PE	Posłowie	4	2
2 grudnia 2019 r.	SŁOWENIA – Zgromadzenie Narodowe	Delegacja urzędników	DG EPRS, STOA			7
4–5 grudnia 2019 r.	ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO – Izba Lordów	Wizyta personelu w sprawie „równych warunków działania”	Personel PE	Personel		8
11–12 grudnia 2019 r.	RUMUNIA – Senat	Przewodniczący Komisji Spraw Konstytucyjnych	Wiceprzewodnicząca Charanzová, posłanka do Parlamentu Europejskiego Pagazaurtundua	Posel do parlamentu narodowego	1	
12 grudnia 2019 r.	WŁOCHY – Camera dei Deputati	Wideokonferencja z Komisją ds. Rolnictwa	Włoscy posłowie do Parlamentu Europejskiego zasiadający w Komisji AGRI	Posłowie	NN	
13 grudnia 2019 r.	ŁOTWA – Saeima	Urzędnicy	Dyrektor generalny DG SAFE, personel PE	Personel		2

ZAŁĄCZNIK IV – Dane dotyczące systemu wczesnego ostrzegania

Liczba uwag otrzymanych od parlamentów narodowych UE w 2019 r.		
Państwo członkowskie	Parlament/izba	Uwagi
Francja	FR – Sénat	13
Francja	FR – Assemblée Nationale	11
Hiszpania	ES – Congreso/Senado	8
Czechy	CZ – Senát	7
Portugalia	PT – Assembleia da República	7
Włochy	IT – Senato	5
Niemcy	DE – Bundesrat	4
Czechy	CZ – Poslanecká sněmovna	2
Rumunia	RO – Camera Deputaţilor	2
Rumunia	RO – Senatul	2
Austria	AT – Bundesrat	1
Niemcy	DE – Bundestag	1
OGÓŁEM		63

ZAŁĄCZNIK V – Uwagi na podstawie protokołu nr 1 – nieformalny dialog polityczny

W tabeli tej wymieniono dokumenty parlamentów narodowych UE przesłane w odpowiedzi na projekty aktów ustawodawczych wchodzących w zakres wyłącznych kompetencji UE, a także w reakcji na różnorodne dokumenty o charakterze nieustawodawczym, takie jak zielone lub białe księgi czy komunikaty Komisji Europejskiej objęte protokołem nr 1 do TFUE.

Uwagi otrzymane od parlamentów narodowych w 2019 r.		
Państwo członkowskie	Parlament/izba	Uwagi
Czechy	CZ Senát	23
Rumunia	RO Camera Deputaților	15
Francja	FR Sénat	10
Czechy	CZ Poslanecká sněmovna	10
Portugalia	PT Assembleia da República	8
Zjednoczone Królestwo	UK House of Lords	8
Niderlandy	NL Eerste Kamer	7
Francja	FR Assemblée Nationale	6
Niemcy	DE Bundesrat	6
Rumunia	RO Senatul	5
Włochy	IT Camera dei Deputati	4
Szwecja	SE Riksdagen	4
Włochy	IT Senato	3
Słowacja	SK Národná rada	2
Niderlandy	NL Tweede Kamer	2
Austria	AT Bundesrat	1
Dania	DK Folketing	1
Węgry	HU Országgyűlés	1
Litwa	LT Seimas	1
Polska	PL Senat	1
OGÓŁEM		118

ZAŁĄCZNIK VI – Europejskie Centrum Badań Parlamentarnych i Dokumentacji (ECPRD)

A. Kwestie, w których organy polityczne i służby administracyjne Parlamentu Europejskiego zasięgały opinii ECPRD w 2019 r. w drodze wniosków o analizę porównawczą (5):

- Asystenci parlamentarni pracujący dla indywidualnych posłów: obowiązujące przepisy stosowane w celu rozwiązywania konfliktów i w przypadkach napastowania (aktualizacja wniosku ECPRD 3001)
- Wsparcie rządowe dla dyplomacji parlamentarnej w UE
- Ostatnie ulepszenia lub udoskonalenia usług dla posłów do Parlamentu
- Komisje parlamentarne: ustanawianie i członkostwo (aktualizacja wniosku 2158)
- Podział przewodnictwa komisji parlamentarnych (aktualizacja wniosku 2099)
- Zdolności do oceny skutków i oceny w parlamentach narodowych
- Przepisy dotyczące immunitetów członków parlamentu narodowego
- Polityka i procedury na rzecz radzenia sobie z molestowaniem seksualnym w parlamentach krajowych państw członkowskich
- Zasady dotyczące wyglądu i ubioru na sesji plenarnej
- Kwestionariusz na temat przeglądu podręcznika o niepołączalności stanowisk i immunitacie posłów do Parlamentu Europejskiego
- Monitorowanie wyborców w związku z badaniem przeprowadzonym w ramach obserwacji wyborów w Gruzji
- Parlamente narodowe z zewnętrznymi ośrodkami szkoleniowymi/konferencyjnymi
- Komisje śledcze Parlamentu
- Kwestionariusz na temat prawa parlamentów do inicjatywy ustawodawczej
- Kwestionariusz na temat drugiej izby

Parlament Europejski odpowiedział na wnioski złożone przez inne parlamente będące członkami ECPRD dotyczące następujących tematów:

- Grupy duchowe lub religijne w parlamencie
- Parlamentarny kanał telewizyjny – Chaîne de télévision parlementaire
- Kwestionariusz na temat usług w chmurze pakietu Office
- Status prawny posłów do parlamentów narodowych – najnowsze zmiany – kwestionariusz dotyczący seminarium PP&P przeprowadzonego w Brukseli w 2019 r.
- Przeprojektowanie stron internetowych parlamentów i zarządzanie nimi
- Głosowanie elektroniczne w komisjach parlamentarnych
- Odnowienie jednostki operacyjnej Departamentu Informacji i Archiwów
- Rozwiązania dla niepełnosprawnych posłów do parlamentów narodowych
- Systemy kontroli dostępu stosowane w parlamentach
- Sztuczna inteligencja – innowacje i projekty w parlamentach (w ramach seminarium na temat ICT)
- Sprawozdania parlamentarne – publikacje legislacyjne i związane z nadzorem
- Parlamentarne kliniki medyczne

- Zrównoważone zamówienia publiczne w parlamentach
- Badanie na potrzeby seminarium ECPRD w 2019 r. – „Wyzwania w epoce cyfrowej: ochrona dorobku dokumentalnego i dziedzictwa bibliograficznego parlamentu, zarządzanie nimi i propagowanie ich”
- Technologia wyszukiwania w parlamentach
- Określanie wskaźników skuteczności działania w ramach podejścia parlamentów do budżetowania wynikowego na podstawie programu
- Wykorzystanie laptopów, tabletów i smartfonów na sesji plenarnej i posiedzeniach komisji
- Rezerwowanie wizyt na sesje plenarne
- Zasoby elektroniczne (czasopisma elektroniczne, e-booki i bazy danych) w parlamentach
- Obecność parlamentów w mediach społecznościowych
- Dochodzenie parlamentarne – komisje śledcze i ich kompetencje
- Développement durable – meilleures pratiques dans les parlements / Zrównoważony rozwój – najlepsze praktyki w parlamentach
- Koszty parlamentarnych podróży służbowych i korzystanie z usług biur podróży w parlamencie – dodatkowe pytania
- Archiwizacja elektroniczna – Archivage électronique
- Automatyczny system transkrypcji debat (obecnie z linkami do podobnych wniosków)
- Koszty parlamentarnych podróży służbowych i korzystanie z usług biur podróży w parlamencie (aktualizacja wniosku 3433)
- Kontrola wewnętrzna i audyt wewnętrzny służb parlamentarnych
- Włączanie wtrąceń, przerw lub uwag posłów do parlamentów narodowych do sprawozdań stenograficznych z sesji plenarnej

B. Seminaria i posiedzenia statutowe ECPRD w 2019 r.

SEMINARIA		
Seminarium – „Supporting Parliament in Budget Scrutiny” [Wsparcie Parlamentu w kontroli budżetu] (obszar zainteresowania: sprawy gospodarcze i budżetowe)	Haga	9–10 maja 2019 r.
Seminarium (obszar zainteresowania: biblioteki, służby analityczne i archiwa)	Madryt	6–8 czerwca 2019 r.
Seminarium – „Parliaments on the Net” [Parlamenty w sieci] (obszar zainteresowania: technologie informacyjne i komunikacyjne w parlamentach)	Lublana	13–14 czerwca 2019 r.
Seminarium – „Rights and Obligations of MPs” [Prawa i obowiązki posłów do parlamentów narodowych] (obszar zainteresowania: praktyka i procedura parlamentarna)	Bruksela, Izba Reprezentantów i Senat	24–25 października 2019 r.
Seminarium – „Artificial Intelligence (AI) Innovations and Projects in the Parliaments” [Sztuczna inteligencja – innowacje i projekty w parlamentach] (obszar zainteresowania: technologie informacyjne i komunikacyjne w parlamentach)	Tallin	3–4 października 2019 r.

Seminarium – „Empowering through knowledge: Parliamentary research in an era of disinformation and information overload” [Wzmacnianie pozycji dzięki wiedzy: analiza parlamentarna w erze dezinformacji i nadmiaru informacji] (obszar zainteresowania: biblioteki, służby analityczne i archiwa)	Bruksela, PE	7–8 listopada 2019 r.
POSIEDZENIA STATUTOWE		
Posiedzenie Komitetu Wykonawczego	Dublin, Oireachtas	21–22 marca 2019 r.
Posiedzenie Komitetu Wykonawczego	Londyn, Izba Lordów	5–6 września 2019 r.
Doroczna konferencja korespondentów	Berlin, Bundestag i Bundesrat	10–11 października 2019 r.
Konferencja Przewodniczących Parlamentów Unii Europejskiej, posiedzenie sekretarzy generalnych	Strasburg, Zgromadzenie Parlamentarne Rady Europy	24–25 października 2019 r.

PARLAMENTY NARODOWE PAŃSTW CZŁONKOWSKICH UE

Grudnia 2019 r.

wybierane w wyborach bezpośrednich

wybierane w wyborach pośrednich /
mianowane / inne

Belgique/België/ Belgien BELGIA Kamer van volksvertegen- woordigers/ Chambre des représentants/ Abgeordneten-kammer 150 Senaat/ Sénat/ Senat 60	България BUŁGARIA Народно събрание (Narodno sabranie) 240	Česká republika REPUBLIKA CZESKA Poslanecká sněmovna 200 Senát 81	Danmark DANIA Folketinget 179
Deutschland NIEMCY Deutscher Bundestag 709 Bundesrat 69	Eesti ESTONIA Riigikogu 101	Éire/Ireland IRLANDIA Dáil Éireann 160 Seanad Éireann 60	Ελλάδα GRECJA Βουλή των Ελλήνων (Vouli ton Ellinon) 300
España HISZPANIA Congreso de los Diputados 350 Senado 208 58	France FRANCJA Assemblée nationale 577 Sénat 348	Hrvatska CHORWACJA Hrvatski sabor 151	Italia WŁOCHY Camera dei Deputati 630 Senato della Repubblica 315 5
Κύπρος CYPR Βουλή των Αντιπροσώπων (Vouli ton Antiprosopon) 56	Latvija ŁOTWA Saeima 100	Lietuva LITWA Seimas 141	Luxembourg LUKSEMBURG Chambre des Députés 60
Magyarország WĘGRY Országgyűlés 199	Malta MALTA Il-Kamra Tad-Deputati 67	Nederland HOLANDIA Tweede Kamer 150 Eerste Kamer 75	Österreich AUSTRIA Nationalrat 183 Bundesrat 61
Polska POLSKA Sejm 460 Senat 100	Portugal PORTUGALIA Assembleia da República 230	România RUMUNIA Camera Deputatilor 329 Senat 136	Slovenija SŁOWENIA Državni zbor 90 Državni svet 40
Slovensko SŁOWACJA Národná Rada 150	Suomi/ Finland FINLANDIA Eduskunta 200	Sverige SZWECJA Riksdagen 349	United Kingdom ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO House of Commons 650 House of Lords 794

RELNATPARL@EP.EUROPA.EU

WWW.EUROPARL.EUROPA.EU/RELNATPARL/EN/HOME.HTML